

SVENSKT NÄRINGSLIV

Vilka försörjer sig själva i Sverige?

En analys av självförsörjningsgraden över tid och mellan grupper

SEPTEMBER 2026

Författare: Elin Bergman-Fry, Sven-Olov Daunfeldt och Johan Lidefelt

Innehåll

Sammanfattning	2
1. Inledning	3
2. Tidigare studier	6
3. Data	9
4. Självförsörjningsgraden i Sverige	12
4.1 Självförsörjningsgraden i Sverige år 2024	12
4.2 Utvecklingen av självförsörjningsgraden i Sverige över tid	13
5. Självförsörjningsgraden bland olika grupper i Sverige	14
5.1 Utbildningsnivå	14
5.2 Härfkomst	17
5.3 Tid i Sverige	19
5.4 Antal hemmaboende barn	21
6. Persistens bland de som inte är självförsörjande	23
6.1 Persistens som icke-självförsörjande: den bakåtblickande analysen	24
6.2 Persistens som icke-självförsörjande: den framåtblickande analysen	28
7. Avslutande diskussion	30
8. Referenser	34
Appendix	37

Sammanfattning

I denna rapport använder vi data från Statistiska centralbyrån (SCB) för att undersöka vad som kännetecknar de personer i arbetsför ålder (20–65 år, exklusive studerande och värnpliktiga) som inte är självförsörjande i Sverige. För att klassificeras som självförsörjande ska den arbetsrelaterade årsinkomsten enligt SCB uppgå till minst tre inkomstbasbelopp, vilket motsvarar 250 200 kronor år 2026.

Resultaten visar att:

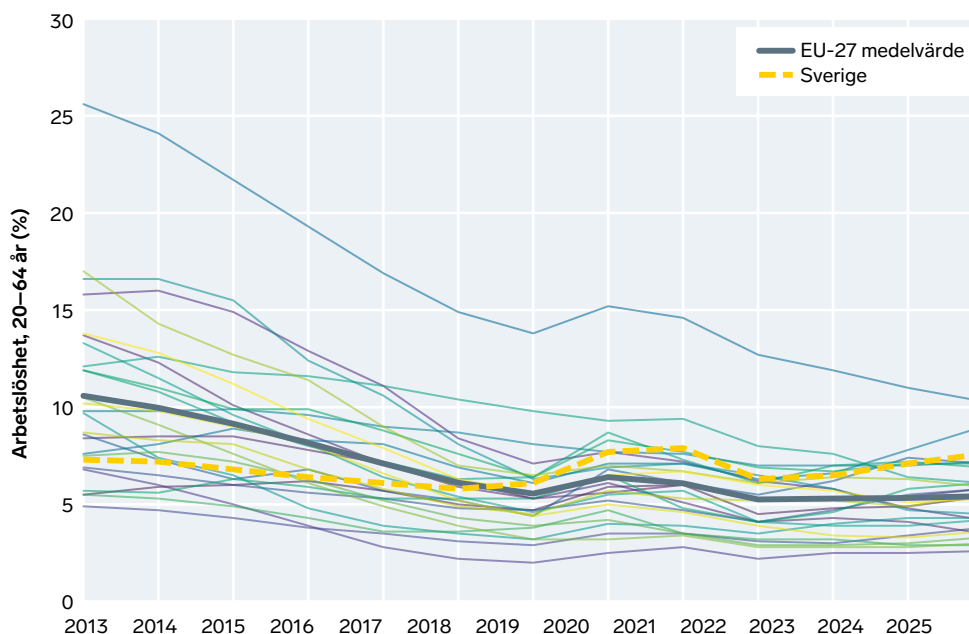
- Antalet och andelen som inte är självförsörjande har minskat över tid, från knappt 1,4 miljoner individer år 2013 (26 procent) till drygt 1,2 miljoner individer (21 procent) år 2024. Minskningen är framför allt relaterad till en ökad självförsörjningsgrad bland utrikes födda, vilket tyder på att integrationen på arbetsmarknaden har förbättrats.
- Högre utbildning är förknippat med en lägre risk att inte vara självförsörjande. Under perioden 2013–24 var endast 12 procent med lång eftergymnasial utbildning inte självförsörjande, medan motsvarande andel för individer med enbart förgymnasial utbildning var 47 procent. Inrikes födda har högst självförsörjningsgrad för varje utbildningsnivå, medan flyktingar och anhöriginvandrare i genomsnitt har 22–32 procentenheters lägre självförsörjningsgrad beroende på utbildningsnivå.
- I genomsnitt var 87 procent av de nyanlända flyktingarna och deras anhöriga inte självförsörjande under de första tre åren i Sverige. Efter tio år eller mer i Sverige är det fortfarande 37 procent i denna grupp som inte klassificeras som självförsörjande.
- Andelen som inte är självförsörjande är högre bland individer som har tre eller fler barn. Det finns dock en stor variation mellan härkomstgrupper och kön. Endast 19 procent av de inrikesfödda kvinnor med minst tre barn är inte självförsörjande, medan motsvarande andel är 71 procent bland utrikes födda kvinnor som kom till Sverige som flykting eller anhörig till flykting.
- De som inte är självförsörjande har i regel varit detta under en lång tid. Av de som inte var självförsörjande år 2024 hade 82 procent inte heller varit det året innan och cirka hälften var inte självförsörjande under något av de fem föregående åren.

Den ekonomiska tillväxten är direkt relaterad till antal arbetade timmar i ekonomin. För att få fart på Sverige behöver därför en ökad självförsörjningsgrad vara ett centralt mål för den framtida tillväxtpolitiken.

1. Inledning

Den svenska arbetsmarknaden står inför stora utmaningar. För tio år sedan var arbetslösheten i Sverige lägre än genomsnittet i EU-27, men i dag ligger arbetslösheten över genomsnittet. Sverige har presterat sämre än genomsnittet i EU-27 sedan 2020, vilket illustreras i Figur 1.

Figur 1. Arbetslöshet i EU-27 (% av befolkningen 20–64 år), 2013–25

Kommentarer: Den gula linjen illustrerar Sverige och den blå linjen det europeiska (EU-27) genomsnittet. Övriga linjer illustrerar de andra länderna i EU-27. Svenskt Näringslivs bearbetning av data från Eurostat (2026a). EU-27-medelvärdet i figuren är beräknat som ett ovägt aritmetiskt medelvärde av de 27 medlemsländernas respektive värden, inte Eurostats viktade aggregat.

År 2025 hade endast tre länder i EU högre arbetslöshet än Sverige.¹ Detta kan jämföras med 2013, då endast sex av EU-länderna hade en lägre arbetslöshet än Sverige.² Om vi studerar månadsstatistiken är det endast två länder som i dag har en högre arbetslöshet än Sverige.³ Sveriges arbetslöshet har också ökat under perioden, medan den i de flesta andra EU-länder har minskat.

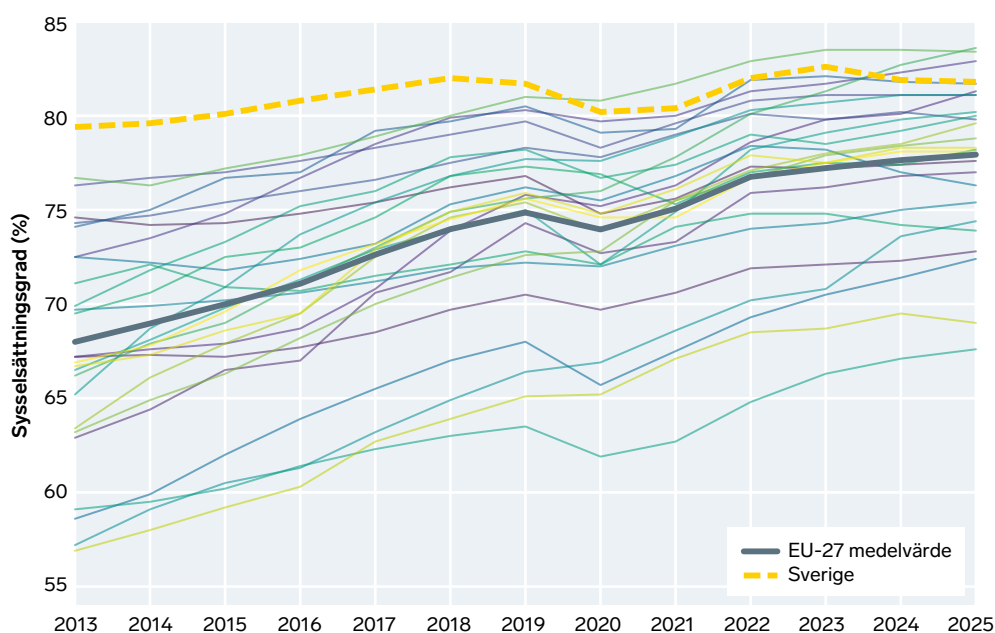
¹ Spanien (10,3 procent), Finland (9,0 procent) och Grekland (8,8 procent). Sveriges arbetslöshet uppgick till 7,6 procent.

² Tyskland (4,9 procent), Malta och Österrike (5,5 procent), Luxemburg (5,7 procent), Tjeckien (6,8 procent), Danmark (6,9 procent) – och Sverige på sjunde plats med 7,3 procent. Vi exkluderar Storbritannien eftersom de lämnade union under perioden.

³ Ekonomifakta, "Arbetslöshet – internationellt", uppdaterad 2026-03-04. Trendjusterad månadsstatistik från Eurostat (variabeln *une_rt_m*) för åldersgruppen 15–74 år.

Sverige har däremot en hög sysselsättningsgrad jämfört med andra EU-länder, vilket illustreras i Figur 2. År 2013 var sysselsättningsgraden i Sverige 79,4 procent. Detta kan jämföras med att medelvärdet i EU-27 låg på 68,0 procent. Sysselsättningsgraden har i genomsnitt ökat i EU-27 från 2013 till 2025 (alla länder har sett en ökning). År 2025 var sysselsättningsgraden 81,8 procent och 77,9 i Sverige respektive EU-27 procent (ovägt EU-snitt). Detta visar att skillnaden i sysselsättningsgrad mellan Sverige och övriga EU-länder har minskat under den studerade perioden.

Figur 2. Sysselsättningsgrad EU-27, 2013–2025

Kommentar: Den gula linjen illustrerar Sverige och den blå linjen det europeiska (EU-27) genomsnittet.

Data: Eurostat (2026b). EU-27-medelvärdet i figuren är beräknat som ett ovägt aritmetiskt medelvärde av de 27 medlemsländernas respektive värden, inte Eurostats viktade aggregat.

Sysselsättningsgraden ger dock ingen precis uppskattning av arbetets omfattning eftersom det räcker med en timmes arbete under en vecka för att räknas som sysselsatt.⁴ De som är sysselsatta kan därmed arbeta få timmar och ha mycket låga arbetsinkomster. Regeringen konstaterade i 2024 års budgetproposition (prop. 2023/24:1) att det fanns behov av ett kompletterande mått till sysselsättningsgraden. SCB har sedan 2024 därför redovisat statistik över självförsörjningsgraden bland befolkningen som befinner sig i arbetsför ålder.⁵

Ett flertal studier (Eklund och Larsson 2020; Hansson och Tjernberg 2021; Daunfeldt et al. 2023a, 2023b) analyserade självförsörjningsgraden i Sverige redan innan SCB tog fram det officiella måttet. Utgångspunkten för dessa studier var den stora utmaning som skedde i samband med den omfattande asylinvandringen

⁴ I AKU räknas även personer med subventionerade anställningar (offentligt skyddat arbete, Samhall, lönebidrag, etc.) som sysselsatta (SCB 2021).

⁵ Gränsen för att klassificeras som självförsörjande är enligt SCB:s mått tre inkomstbasbelopp (IB). Detta motsvarar 2026 en årsinkomst 250 200 kronor, det vill säga en månadsinkomst på 20 850 kronor före skatt.

2014–15, då cirka en kvarts miljon individer sökte asyl i Sverige (Migrationsverket 2026). Enligt dessa studier var 1,3–1,48 miljoner personer i arbetsför ålder inte självförsörjande genom eget arbete (Daunfeldt et al. 2023a, 2023b; Hansson 2024) och andelen som inte var självförsörjande var högst bland lågutbildade och utrikes födda. Majoriteten av de individer som inte var självförsörjande hade dessutom varit detta under många år i följd (Daunfeldt et al., 2023a), vilket visar att det inte var ett tillfälligt tillstånd.

Syftet med denna rapport är att undersöka omfattningen och variationen avseende självförsörjning hos den svenska befolkningen i arbetsför ålder från år 2013 till och med år 2024. Vi använder det officiella måttet på självförsörjning som SCB har lanserat och studerar följande frågeställningar:

1. Hur stor andel av Sveriges befolkning var inte självförsörjande under perioden 2013–24? Kan vi se någon trend över tid?
2. Hur stor andel var inte självförsörjande under perioden när vi jämför individer baserat på: a) utbildningsnivå, b) härkomst, c) kön, d) tid i Sverige, och e) antal hemmaboende barn under 18 år?
3. Hur stor andel av de som inte är självförsörjande ett visst år var inte heller det under tidigare år? Är graden av persistens bland de som inte är självförsörjande beroende av startår?
4. Hur många år varar ett tillstånd av att inte vara självförsörjande från det att man klassificeras som att inte vara självförsörjande? Har längden på tillståndet förändrats över tid, det vill säga spelar det roll vilket år en individ slutar vara självförsörjande?

I nästa avsnitt redogör vi för tidigare studier som har analyserat graden av självförsörjning i Sverige. De data som ligger till grund för vår analys beskrivs i avsnitt 3. I avsnitt 4 jämför vi hur självförsörjningsgraden har förändrats under den studerade perioden (2013–24), samt för olika grupper. I avsnitt 5 fokuserar vi på graden av varaktighet bland de som inte är självförsörjande under ett givet år. Avslutningsvis sammanfattar vi de viktigaste resultaten i rapporten, samt diskuterar möjliga policy-reformer för att öka självförsörjningsgraden i Sverige.

2. Tidigare studier

I samband med flyktingkrisen uppmärksammades den bristande arbetsmarknadsintegrationen bland utrikes födda. Arbetsmarknadsekonomiska rådet fann att Sverige hade det ”största sysselsättningsgapet i OECD mellan utrikes och inrikes födda för både män och kvinnor” (Calmfors et al. 2017, s. 151). Aldén och Hammarstedt (2016) visade att det tog så mycket som sju år innan hälften av de som invandrade till Sverige definierades som sysselsatta.

I debatten hävdades att problemen var ännu större eftersom många sysselsatta utrikes födda hade så låga inkomster att de inte kunde definieras som självförsörjande, alternativt att de definierades som sysselsatta trots att de var anställda i olika typer av skattesubventionerade anställningar (Sanandaji 2019; Bornhäll et al. 2019). Under de kommande åren analyserade därför ett flertal studier graden av självförsörjning bland inrikes- och utrikes födda individer.⁶

Bornhäll et al. (2019) använde data för att undersöka hur lång tid det tog innan utrikes födda uppnådde en viss inkomstnivå. Genom att använda individdata från SCB kunde de studera utrikes föddas arbetsmarknadsstatus och inkomster baserat på år sedan bosättning i Sverige. De särskiljde i studien mellan sysselsatta som hade arbetsinkomster under respektive över den approximativt lägsta kollektivavtalsförhandlade lönen på den svenska arbetsmarknaden. Datamaterialet gjorde det möjligt att studera vilka sysselsatta som hade inkomster från vissa typer av skattesubventionerade anställningar. Endast utrikes födda som var i arbetsför ålder under hela perioden inkluderades i analysen.

Resultaten visade att det tog mycket lång tid innan icke-västerländska invandrare uppnådde en inkomstnivå i paritet med de lägsta kollektivavtalsförhandlade lönerna på den svenska arbetsmarknaden. Efter nio år i Sverige hade färre än 30 procent av de utrikes födda från Asien och Afrika en inkomst som var i paritet med lägsta lönerna på den svenska arbetsmarknaden. Efter 15 år i Sverige kunde 54 procent av de icke-västerländska invandrarna klassificeras som sysselsatta, medan endast 37 procent hade en löneinkomst som översteg den lägsta förhandlade lönen på den svenska arbetsmarknaden.

Entreprenörskapsforum (Eklund och Larsson 2020) var först ut med att skapa ett mått för självförsörjningsgrad, det vill säga vid vilken inkomst som individen bedömdes vara egenförsörjande. De valde att definiera en individ som självförsörjande om hen hade en årlig arbetsinkomst som uppgick till minst fyra prisbasbelopp, vilket

⁶ En översikt över tidigare studiers definition av självförsörjning och deras centrala resultat finns i Tabell 2 i appendixet.

motsvarar 236 800 kronor 2026 (en månadslön om 19 733 kronor). Denna inkomstgräns valdes för att den låg nära OECD:s gräns för relativ fattigdom (50 procent av medianinkomsten). Notera att detta är en mycket låg inkomstnivå, som ligger under den lägsta förhandlade lönen på den svenska arbetsmarknaden – förutom för de allra yngsta arbetstagarna i vissa enskilda avtal.⁷

Resultaten visade att en majoritet av de utrikes födda i arbetsför ålder inte var självförsörjande under perioden 1990–2016, samt att det i genomsnitt tog 12–13 år för hälften av de utrikes födda att bli självförsörjande. Över 600 000 utrikes födda i arbetsför ålder uppnådde enligt studien inte självförsörjning år 2016. Störst problem hade utrikes födda från Afrika respektive Mellanöstern, där endast 38 respektive 36 procent var självförsörjande år 2016.

Hansson och Tjernberg (2021) breddade analysen genom att testa ett annat mått på självförsörjning. De använde skillnaden mellan inbetalda skatter och erhållna transfereringar, som andel av disponibel inkomst, som ett självförsörjningsmått. Individer med positiva värden (det vill säga de som betalade mer i skatt än den mottog i transfereringar) räknades som självförsörjande. Resultaten visade att 37 procent av de inrikes födda inte var självförsörjande år 2016, medan motsvarande andel för utrikes födda med icke-västerländskt härkomst var 73 procent.⁸ Individer med icke-västerländskt härkomst uppnådde i genomsnitt aldrig självförsörjning under sin livscykel. Författarna fann dessutom betydande skillnader mellan olika grupper i befolkningen, där lågutbildade och utrikes födda var överrepresenterade bland de som inte klassificeras som självförsörjande.

Svenskt Näringsliv (Daunfeldt et al. 2023a, 2023b) vidareutvecklade analyserna om självförsörjning bland individer i arbetsför ålder. Studierna använder samma definition som i Eklund och Larsson (2020), med skillnaden att studenter exkluderas. Detta motiveras med att studenter inte utgör en grupp som tenderar att befinna sig varaktigt utanför arbetsmarknaden. Till skillnad från de tidigare studierna analyseras också graden av persistens bland de som inte var självförsörjande.

Resultaten visade att över 1,3 miljoner individer i arbetsför ålder inte var självförsörjande år 2020, samt att lågutbildade och utrikes födda var överrepresenterade i denna grupp. Utrikesfödda med samma utbildningsnivåer som inrikesfödda hade dessutom konsekvent lägre självförsörjningsgrad. De som inte var självförsörjande hade också varit detta i flera år. Av de som inte var självförsörjande år 2020 hade 60 procent inte varit självförsörjande under något år sedan 2015, vilket motsvarade cirka 700 000 personer i arbetsför ålder.

⁷ Enligt Medlingsinstitutets sammanställning av ett urval av lägstalöner i kollektivavtalen som gäller 2026 är den lägsta lönen 18 054 kronor per månad men då gäller den endast de yngsta arbetstagarna (städpersonal under 19 år i Byggavtalet mellan Byggföretagen och Svenska Byggnadsarbetareförbundet respektive Fastigo – Fastighetsbranschens Arbetsgivarorganisation och Svenska Byggnadsarbetareförbundet). För lägstalöner utan åldersgräns är den lägsta i Medlingsinstitutets sammanställning 21 994 kronor och gäller för Tjänstemannaavtal Skogsbruk mellan Gröna arbetsgivare och Unionen (Medlingsinstitutet 2025).

⁸ Hansson och Tjernberg (2021) definierar gruppen icke-västerlänningar som personer födda utanför Sverige, övriga Europa och Nordamerika.

I Daunfeldt et al. (2023b) studeras variationen i självförsörjningsgrad mellan kommuner i Sverige. Resultaten visade att andelen som inte var självförsörjande var högre i kommuner med låg eller negativ befolkningstillväxt, med bristande bostadsbyggande och som under det senaste decenniet hade haft en svag arbetsmarknad. I 66 kommuner var mer än varannan kvinna med utrikes bakgrund i arbetsför ålder inte självförsörjande år 2021.

Den nya definitionen på självförsörjning som tagits fram av SCB användes nyligen i en rapport från Kunskapsverket (2026). De finner att 67 procent av de utrikes födda i arbetsför ålder var självförsörjande, vilket kan jämföras med 85 procent av de inrikes födda. De finner också att en lägre andel av de utrikes födda i arbetsför ålder arbetar (70 procent jämfört med 84 procent bland inrikesfödda), medan en högre andel av de utrikes födda är arbetslösa (8,9 procent jämfört med 2,3 procent bland inrikes födda) eller står utanför arbetsmarknaden (13 procent jämfört med inrikes föddas 3,5 procent).

3. Data

Data avseende självförsörjning har inhämtats från SCB. I enlighet med den definition som SCB tagit fram definieras individer med arbetsrelaterade inkomster om minst tre inkomstbasbelopp per år som självförsörjande, medan individer med lägre arbetsrelaterade inkomster klassificeras som inte självförsörjande.

Gränsen för att räknas som självförsörjande uppgår år 2026 till 250 200 kronor, eller 20 850 kronor per månad. Under den studerade periodens slutår 2024 var gränsen 228 600 kronor, eller 19 050 kronor per månad.

SCB räknar följande inkomster som självförsörjningsgrundande:

- löneinkomster,
- inkomst av näringsverksamhet,
- inkomst från kapital,
- vissa arbetsrelaterade transfereringar, under förutsättning att löneinkomst och inkomst av näringsverksamhet under året är större än noll.⁹

SCB använder sig därmed av en bredare definition över vilka inkomster som ska räknas med för att definieras som självförsörjande jämfört med tidigare studier. Populationen som studeras är individer i förvärvsaktiv ålder, 20–65 år. Värnpliktiga och heltidsstuderande undantas från målpopulationen.

Löneinkomster från subventionerade anställningar inom de arbetsmarknadspolitiska programmen ingår i löneinkomster. Detta innebär att vi inte kan särskilja de som är självförsörjande i reguljär anställning från de som har en inkomst om minst tre inkomstbasbelopp från subventionerade anställningar.¹⁰ Självförsörjningsgraden tenderar därmed att överskattas i analysen.

⁹ SCB 2026a. De inkomster som ingår är: löneinkomst (inklusive statliga anställningssubventioner), näringsinkomst, kapitalinkomst, inklusive realiserade kapitalvinster/förluster. I fall där kapitalförlusterna överstiger övriga kapitalinkomster sätts kapitalinkomsterna till noll. Inkomstbaserad pension, det vill säga allmän pension (exklusive garantipension och inkomstpensionstillägg), tjänstepension samt privat pensionsförsäkring och livränta. Under förutsättning att summan av löneinkomst och inkomst av näringsverksamhet under året är större än noll: inkomstbaserad föräldrapenning (det vill säga ej föräldrapenning på grundnivå eller lägstnivå), inkl. tillfällig föräldrapenning (VAB) samt graviditetspenning, sjukpenning och rehabiliteringsersättning, närståendepenning, ersättningar från försäkringsföretag (inkomst av anställning). Skattefria stipendier från Konstnärsnämnden och Sveriges författarfond.

¹⁰ Det som finns tillgängligt på Arbetsförmedlingens hemsida är det totala antalet individer i subventionerade anställningar perioden 2022–2025, vilket har minskat från 163 359 till 129 277 (–34 082 individer, eller –21 procent). Minskningen drivs framför allt av kategorin anställningsstöd, där nystartsjobb står för den största nedgången. Kategorin lönebidrag och skyddat arbete har däremot legat relativt stabilt på cirka 82 000 individer per år (Arbetsförmedlingens årsredovisningar 2024 och 2025). Om vi antar att dessa individer kommer upp i en inkomst över gränsen för självförsörjande utgör de fyra procent av de självförsörjande år 2022, tre procent år 2023, och tre procent år 2024.

Vi analyserar självförsörjningsnivå i riket över tid och nedbrutet för följande grupper:

- *Utbildning*. Baseras på individens högsta uppnådda utbildningsnivå, uppdelat på: (i) förgymnasial; (ii) kort eftergymnasial (mindre än 3 år); (iii) lång eftergymnasial (3 år eller mer); samt (iv) uppgift saknas.¹¹
- *Härkomst*, uppdelad på: (i) inrikes födda; (ii) inrikes födda med föräldrar födda utanför Europa och anglosaxiska länder¹²; (iii) utrikes födda från Europa och anglosaxiska länder; (iv) flyktingar och anhöriga till flyktingar; och (v) utrikes födda utanför Europa och anglosaxiska länder, men ej flyktingar eller anhöriga till flyktingar. Notera att grupperna är ömsesidigt uteslutande, det vill säga varje individ tillhör endast en grupp.
- *Tid i Sverige*, uppdelad på: (i) inrikes födda; (ii) utrikes födda som har varit mindre än 3 år i Sverige; (iii) utrikes födda som har varit 3–5 år i Sverige; (iv) utrikes födda som har varit 6–10 år i Sverige; och (v) utrikes födda som har varit mer än 10 år i Sverige.
- *Antal hemmavarande barn under 18 år*.
- *Kön*.

När det gäller härkomst har vi valt att inkludera gruppen inrikes födda med föräldrar födda utanför Europa och anglosaxiska länder (andra generationens invandrare) i vår analys. Detta är av betydelse eftersom vi vill studera om förstagenerationens invandrades problem på arbetsmarknaden ärvs av deras barn. Tidigare forskning har visat att andra generationens invandrare med utomeuropeisk härkomst uppvisar betydande och persistenta gap i sysselsättning, arbetslöshet och överkvalificering för jobb (Hammarstedt och Palme 2012; Aradhya et al. 2023; Kim 2024).

Av samma skäl delar vi in utrikes födda i tre grupper: två baserat på samma geografiska indelning och en baserat på flyktingstatus. Vi studerar gruppen flyktingar och dess anhöriga, oavsett härkomst. Detta gör vi för att de per definition inte kom till Sverige för att söka arbete, utan för att söka skydd eller återförenas med familjemedlemmar som tidigare flytt från sina hemländer. Deras koppling till arbetsmarknaden förväntas därför vara svagare än för arbetskraftsinvandrare som valt att migrera till Sverige för att arbeta. Tidigare studier har också visat sämre arbetsmarknadsutfall för flyktingar än för arbetskraftsinvandrare, i synnerhet i början på vistelsen (se till exempel Aldén och Hammarstedt 2014; Brell et al. 2020; Konjunkturinstitutet 2025).

¹¹ Enligt SCB består utbildningskategorin "uppgift saknas" för inrikesfödda till ungefär hälften av individer som har gått i anpassad skolform (tidigare kallat särskola). Det rör sig då framför allt om yngre personer, 16–34 år som har gått i anpassad grundskola och/eller anpassad gymnasieskola. För äldre inrikes födda kom uppgifter om skolgång från folk- och bostadsräkningarna och därför kan saknade utbildningsuppgifter om dessa bero på att man inte svarade på dåtidens undersökningar. Personer med svåra sjukdomar kan också hamna i denna kategori om de inte klarar av att genomföra en utbildning samt personer som har avbrutit sina studier och personer som har genomfört sin utbildning utomlands. För utrikes födda med okänd utbildning kan det handla om avsaknad av studiedokumentation eller svårigheter att översätta utländska utbildningsbevis till det svenska systemet.

¹² Anglosaxiska länder är här USA, Storbritannien, Irland, Australien och Kanada.

Vi jämför grupper baserat på deras tid i Sverige eftersom arbetsmarknadsintegrationen förväntas fördjupas över tid, till följd av fler kontakter, kulturell assimilering och ökade språkkunskaper. Tidigare studier visar att tid i Sverige är korrelerat med högre anställningsgrad hos såväl flyktingar som andra migranter, men att anställningsgraden förblir lägre för flyktingar (Brell et al. 2020).¹³ Även Aldén och Hammarstedt (2016) finner att tid i Sverige ökar sysselsättning och löneinkomster.

Antalet barn inkluderas i analysen eftersom bidragssystemens regler och nivåer innebär att incitamenten att arbeta kan vara svagare för personer som har barn och löneinkomster som är relativt låga (SOU 2025:15).

Slutligen jämför vi självförsörjningsgraden för män respektive kvinnor för att se om det finns några könsskillnader. Tidigare studier har visat att utrikes födda kvinnor tenderar att ha betydligt större problem att ta sig varaktigt in på den svenska arbetsmarknaden jämfört med utrikes födda män (se till exempel Landell 2021).

¹³ Även lönenivåer relativt inrikes födda förbättras över tid för flyktingar men inte för arbetsmigranter (de senare börjar dock på en högre nivå) (Brell et al. 2020).

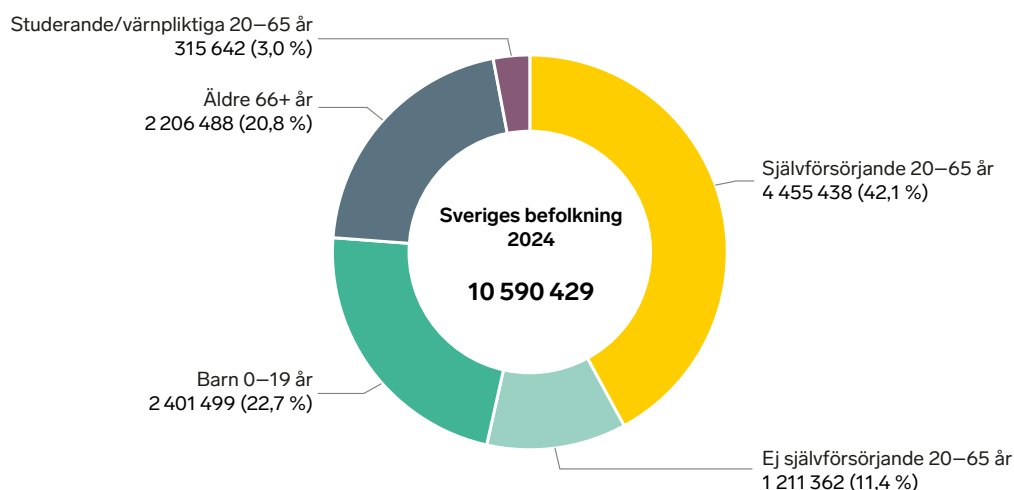
4. Självförsörjningsgraden i Sverige

4.1 Självförsörjningsgraden i Sverige år 2024

Vi presenterar i figur 3 hur befolkningen i Sverige fördelas efter ålder och självförsörjningsstatus år 2024. Befolkningen uppgick under detta år till knappt 10,6 miljoner. Den enskilt största gruppen är självförsörjande individer i arbetsför ålder (20–65 år), som uppgår till knappt 4,5 miljoner. Storleksmässigt följs denna grupp av 2,4 miljoner barn och 2,2 miljoner personer som är äldre än 65 år. Individer i arbetsför ålder som inte är självförsörjande uppgår till cirka 1,2 miljoner personer. Utöver dessa grupper återfinns knappt 316 000 individer i arbetsför ålder som är studerande eller fullgör militärtjänst.

Detta innebär att andelen självförsörjande individer i arbetsför ålder uppgår till 42,1 procent av den totala befolkningen i Sverige, medan de som inte är självförsörjande utgör 11,4 procent av befolkningen.

Figur 3. Individer i Sverige år 2024 efter arbetskategori (antal och andel)

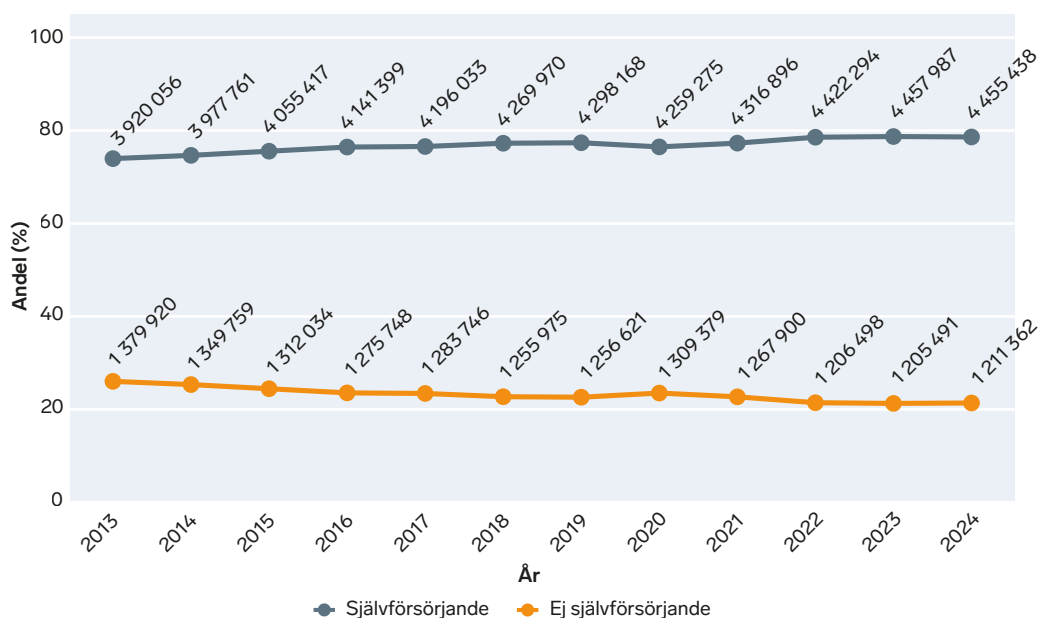
Kommentarer: Sveriges befolkning år 2024, totalt 10 590 429 individer. Procent avser andel av totalbefolkningen. Helårsindivider 20–65 år som inte är studerande eller värnpliktiga klassas som självförsörjande/ej självförsörjande enligt SCB:s mått (3 inkomstbasbelopp).

Källor: SCB 2026a; SCB 2026b.

4.2 Utvecklingen av självförsörjningsgraden i Sverige över tid

Figur 4 visar att både antalet och andelen självförsörjande personer i arbetsför ålder har ökat i Sverige från 2013 till 2024. År 2013 var 74 procent av befolkningen i åldern 20–65 år självförsörjande (drygt 3,9 miljoner individer). Den andelen har ökat med knappt fem procentenheter till 79 procent år 2024 (knappt 4,5 miljoner individer). Andelen och antalet personer som inte är självförsörjande har därmed minskat under samma period – från 26 procent 2013 (knappt 1,4 miljoner individer) till 21 procent 2024 (drygt 1,2 miljoner individer).¹⁴

Figur 4. Andel självförsörjande i riket 2013–24

Kommentarer: Helårsindivider 20–65 år, exkl. studerande och värnpliktiga. Siffror ovanför linjerna anger absoluta tal.

Källa: SCB 2026a.

Notera att minskningen av andelen personer i arbetsför ålder som inte är självförsörjande har planat ut de senaste tre åren. Skillnaden andelen som inte är självförsörjande är försumbar när vi jämför 2024 (21,38 procent) med 2022 (21,43 procent).

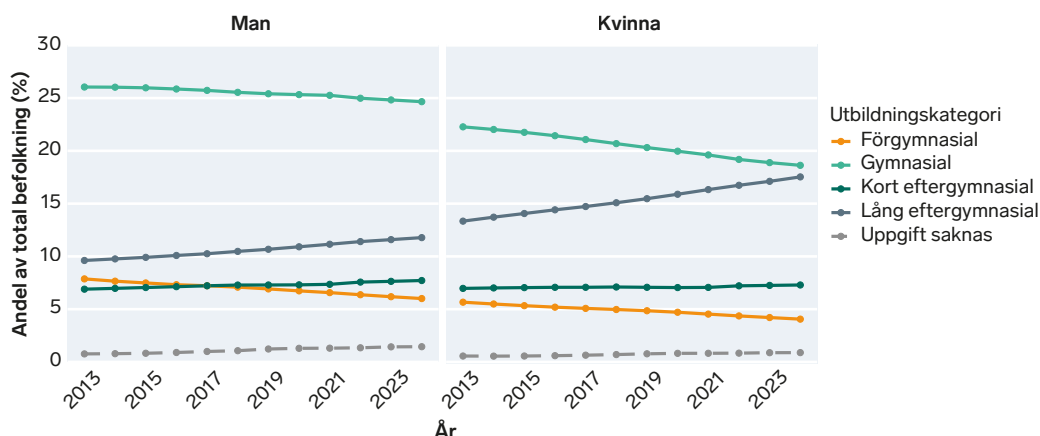
¹⁴ Undantag är åren 2020–21 då andelen som inte var självförsörjande tillfälligt ökade, sannolikt till följd av coronapandemins effekter på arbetsmarknaden.

5. Självförsörjningsgraden bland olika grupper i Sverige

5.1 Utbildningsnivå

Figur 5 visar hur utbildningsnivåerna har förändrats under den studerade perioden.¹⁵ Vi kan observera att andelen med en lång eftergymnasial utbildning har ökat markant under perioden, i synnerhet bland kvinnor. Andelen med kort eftergymnasial utbildning har också ökat. Gymnasial utbildning är fortfarande den vanligaste högsta utbildningen, men bland kvinnor har andelen gått ned under perioden. Både bland män och kvinnor kan vi observera att andelen med endast förgymnasial utbildning har minskat.

Figur 5. Andel av referenspopulationen per utbildningsnivå och kön 2013–24

Kommentarer: Varje grupps andel av total befolkning 20–65 år (exkl. studerande och värnpliktiga).
Streckad linje = uppgift saknas.

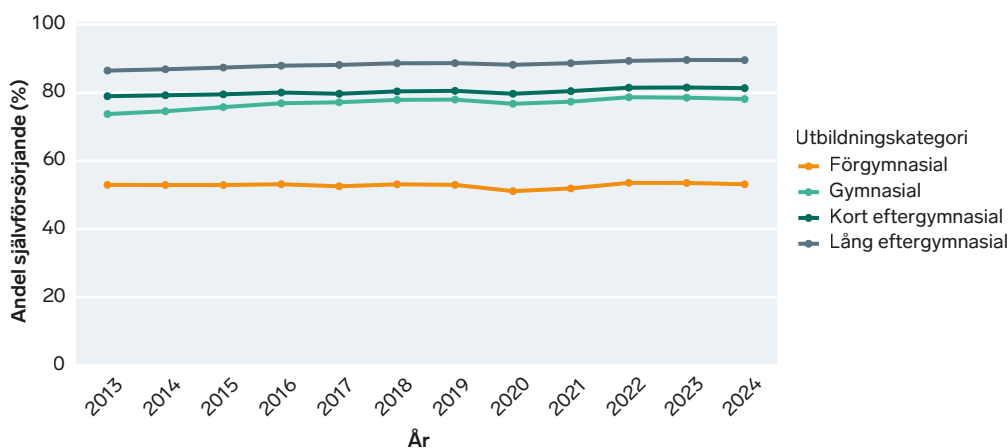
Källa: SCB 2026a.

¹⁵ Tabell 3 och Tabell 4 i appendix presenterar antal respektive andel individer per utbildningsnivå och kön per år.

För en liten andel av populationen saknas uppgifter om utbildningsnivå. Detta har olika orsaker i den inrikes- och utrikesfödda befolkningen.¹⁶ Vi väljer i den efterföljande analysen att utesluta denna grupp, som 2024 utgjorde 131 946 individer och motsvarade 2,33 procent av referenspopulationen.¹⁷ Detta gör vi eftersom vi saknar information om varför informationen om utbildningsnivå saknas. Det blir också problematiskt att jämföra resultaten mellan inrikes och utrikes födda eftersom förklaringen till att uppgiften saknas skiljer sig åt mellan dessa grupper.

Enligt Figur 6 finns det en stark och positiv korrelation mellan utbildningsnivå och självförsörjningsgrad, det vill säga självförsörjningsgraden är högre bland individer med en högre utbildningsnivå. I genomsnitt var 88 procent av individerna med lång eftergymnasial utbildning självförsörjande under den studerade perioden, medan motsvarande andel av individerna med en förgymnasial utbildning var 53 procent.¹⁸ Andelen självförsörjande med lång eftergymnasial utbildning uppgick till 90 procent 2024, vilket kan jämföras med att endast 53 procent av individerna med förgymnasial utbildning var självförsörjande. Bland förgymnasialt utbildade har självförsörjningsgraden i princip stått still under perioden (53,0 procent 2013, 53,1 procent 2024), medan de tre högre utbildningsnivåerna har ökat: gymnasial allra mest med drygt fyra procentenheter, kort eftergymnasial med drygt två procentenheter och lång eftergymnasial med drygt tre procentenheter. Gapet mellan förgymnasialt och långt eftergymnasialt utbildade har därmed vidgats något, från 34 procentenheter 2013 till 36 procentenheter 2024.

Figur 6. Andel självförsörjande per utbildningsnivå 2013–24

Kommentarer: Helårsindivider 20–65 år, exkl. studerande och värnpliktiga. Linjefärg motsvarar utbildningskategori.

Källa: SCB 2026a.

¹⁶ Se fotnot 10.

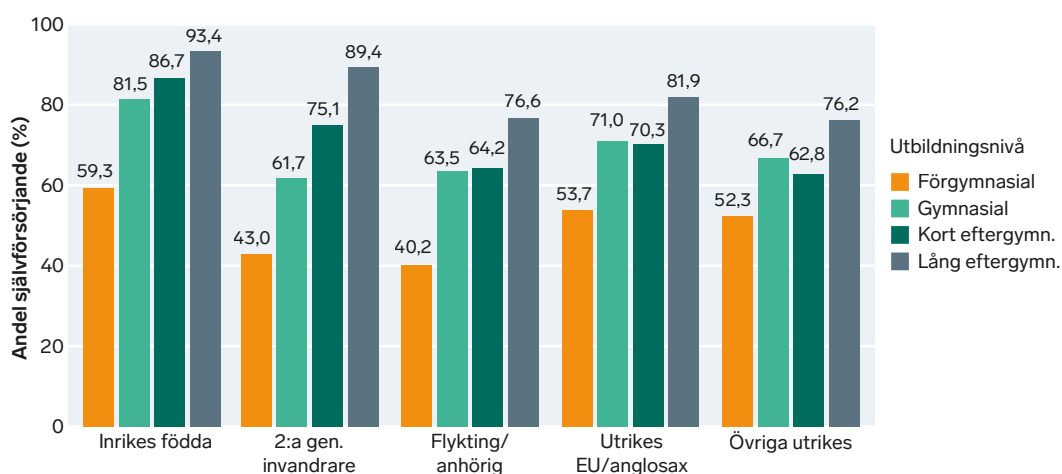
¹⁷ I vissa härkomststrukturer är det en betydligt större andel som saknar utbildningsuppgifter: bland utrikes födda från Europa eller anglosaxiska länder år 2024 utgör de 10,8 procent (55 844 individer) av referenspopulationen.

¹⁸ Grupperna omfattade i snitt under perioden ~650 000 (förgymnasial) och ~1 434 000 (lång eftergymnasial) personer, motsvarande 12 procent respektive 26 procent av den relevanta befolkningen.

När vi beaktar individernas härkomst (Figur 7) ser vi att samma utbildningsnivå är associerad med mycket stora skillnader i självförsörjningsgrad. Inrikes födda har högst självförsörjningsgrad för varje utbildningsnivå av samtliga härkomstgrupper. Om vi jämför inrikes födda med flyktingar och anhöriga till flyktingar kan vi observera att självförsörjningsgraden för individer med förgymnasial utbildning är 19,1 procentenheter högre för inrikes födda, samt 18,0 procentenheter högre för gymnasial utbildning, 22,5 procentenheter högre för kort eftergymnasial och 16,8 procentenheter högre för lång eftergymnasial utbildning.

Det är också tydligt från Figur 7 att det finns stora skillnader i självförsörjningsgrad inom härkomstgrupperna som är relaterade till utbildningsnivån. För andra generationens invandrare är skillnaden i självförsörjningsgrad 46,4 procentenheter mellan de som har avslutat en lång eftergymnasial utbildning och de som endast avklarat en förgymnasial utbildning. Skillnaderna i självförsörjning är också stor mellan olika utbildningsnivåer för övriga härkomstgrupper.

Figur 7. Självförsörjning per utbildningsnivå och härkomst

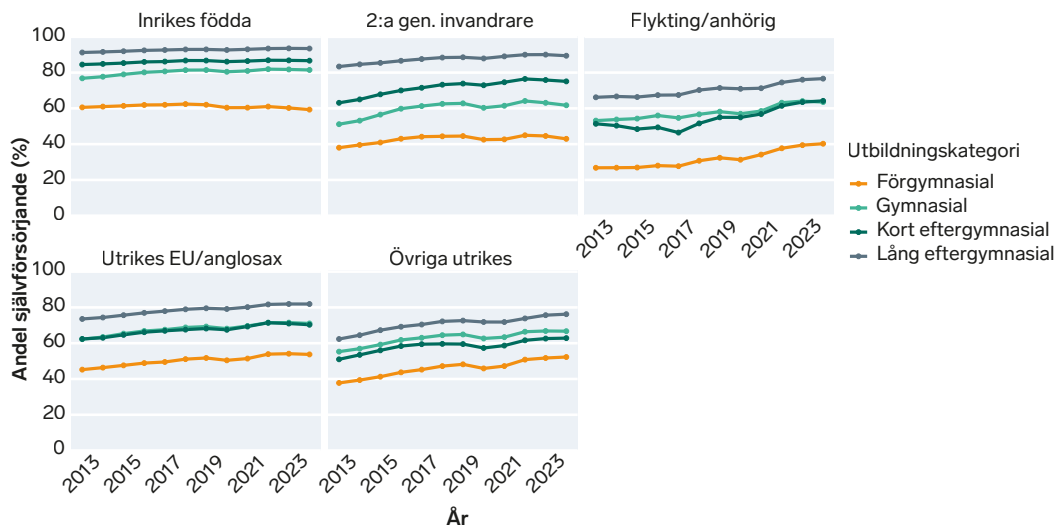

Kommentarer: Helårsindivider 20–65 år, exkl. studerande och värnpliktiga, år 2024.

Källa: SCB 2026a.

När vi jämför utveckling över tid (Figur 8) ser vi att självförsörjningsgraden för inrikes födda i genomsnitt ökade med 1,9 procentenheter från 2013 till 2024. Den genomsnittliga ökningen i självförsörjningsgrad är betydligt större för utrikes födda. Enligt resultaten ökade självförsörjningsgraden med 8,4 procentenheter för både andra generationens invandrare och utrikes födda från Europa eller anglosaxiska länder, 11,8 procentenheter för flyktingar och dess anhöriga och 12,9 procentenheter för övriga utrikesfödda. Om vi jämför inrikes födda och utrikes födda på aggregerad nivå kan vi se att skillnaden i självförsörjningsgrad mellan dessa grupper minskade med 6,9 procentenheter mellan 2013 och 2024.¹⁹

¹⁹ En Kitagawadecomposition (se Figur 22 och Figur 23 i appendix) visar att hela denna minskning är associerad med en inomcellseffekt snarare än förändringar i utbildningssammansättningen. Inom varje utbildningsnivå har utrikesföddas självförsörjningsgrad ökat mer än för inrikesföddas (vilket minskar skillnaden med 7,3 procentenheter), medan förändringar i utbildningssammansättningen för grupperna i liten grad ökade skillnaden (0,4 procentenheter). Att utrikesföddas självförsörjningsgrad ökade inom utbildningsnivåerna mellan 2013 och 2024 kan till exempel reflektera att utbildningskvaliteten- eller inriktningen har förändrats, att de utrikesfödda har varit längre tid i Sverige och fått större nätverk, ötkade svenska kunskaper, eller att det har gjorts systemförändringar med gynnsamma effekter på utrikesföddas etablering på arbetsmarknaden.

Figur 8. Andel självförsörjande per utbildningsnivå och härkomst, 2013–24

Kommentarer: Helårsindivider 20–65 år, exkl. studerande och värnpliktiga. Linjefärg motsvarar utbildningskategori; varje panel visar en ursprungsgrupp.

Källa: SCB 2026a.

5.2 Härkomst

Tabell 1 visar förändringen i antalet och andelen individer i de olika härkomst-grupperna mellan år 2013 och 2024 i referenspopulationen (20–65 år, ej studerande/ värnpliktiga). Flyktingar och dess anhöriga har vuxit med 200 000 personer, vilket motsvarar en ökning av gruppens andel av referensbefolkningen med 3,2 procentenheter. Gruppen motsvarade 8,4 procent av referenspopulationen år 2024. Inrikes födda har samtidigt minskat med 8,3 procentenheter till 72 procent, vilket motsvarar en minskning med 176 119 individer.

Tabell 1. Antal individer per härkomstgrupp, 2013 och 2024, andel avser % av totala referensbefolkningen (20–65 år, exkl. studerande och värnpliktiga)

Härkomst	Skillnad antal 2013–24	Skillnad andel (PE) 2013–24
Andra gen. invandrare	+63 995	+1,1
Inrikes födda	–176 119	–8,3
Utrikes födda, EU/anglosax	+140 298	+2,0
Flykting/anhörig	+198 128	+3,2
Övriga utrikes	+140 524	+2,0

Figur 9 visar självförsörjningsgraden för män och kvinnor beroende på härkomst. Vi observerar att inrikes födda har högst självförsörjningsgrad både bland män och kvinnor under hela den studerade perioden. Skillnaden i självförsörjningsgrad mellan inrikes och utrikes födda har dock minskat under den studerade perioden.

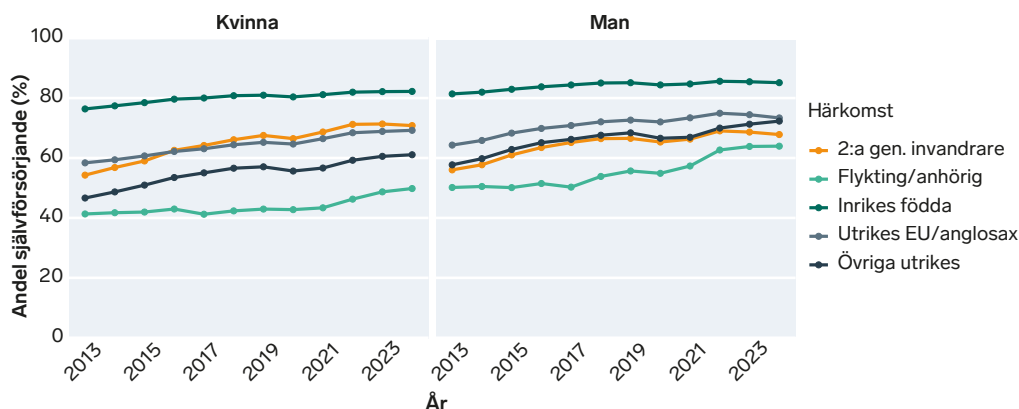
Resultaten visar att självförsörjningsgraden bland flyktingar och deras anhöriga har ökat. En märkbart stor ökning kan vi observera för männen, där andelen självförsörjande har ökat med 14 procentenheter – från 50 procent 2013 till 64 procent 2024. Vi observerar också en ökning i självförsörjningsgrad bland kvinnor som är flyktingar eller anhöriga till flyktingar, där andelen självförsörjande har ökat med åtta procentenheter till 50 procent. Skillnaden i självförsörjningsgrad mellan män och kvinnor har därmed ökat till följd av att andelen självförsörjande har ökat snabbare bland männen.

Ökningen av andelen självförsörjande bland flyktingar och deras anhöriga innebär att självförsörjningsgraden har närmat sig den för inrikes födda, även om skillnaden fortfarande är betydande. Inrikes födda hade 2024 en självförsörjningsgrad som var 21 procentenheter högre för män och 32 procentenheter högre för kvinnor.

Vi kan också observera en snabb ökning i självförsörjningsgrad för övriga utrikes födda under den studerade perioden, både för män och kvinnor. För övriga utrikes födda ökade självförsörjningsgraden med 14,4 procentenheter bland kvinnor (från 47 procent 2013 till 61 procent 2024) och med 14,6 procentenheter bland män (från 58 procent 2013 till 72 procent 2024). För utrikes födda från Europa och anglosaxiska länder är ökningen något mer måttlig men fortsatt tydlig: kvinnornas självförsörjningsgrad ökade med 10,9 procentenheter (från 58 procent till 69 procent) och männens med 9,1 procentenheter (från 64 procent till 73 procent). Både övriga utrikes födda och utrikes födda från Europa och anglosaxiska länder ligger 2024 klart närmare inrikes föddas nivå än vad de gjorde 2013.

Kvinnor har enligt resultaten som presenteras i Figur 9 endast en högre självförsörjningsgrad i gruppen andra generationens invandrare med föräldrar som inte härstammar från europeiska eller anglosaxiska länder. I den härkomstgruppen hade männen en något högre självförsörjningsgrad vid periodens början, men under det sista studerade året hade kvinnor tre procentenheters högre självförsörjningsgrad. I övriga härkomstgrupper har män konsekvent en högre självförsörjningsgrad jämfört med kvinnor.

Figur 9. Andel självförsörjande per härkomst och kön, 2013–24

Kommentarer: Helårsindivider 20–65 år, exkl. studerande och värnpliktiga. Linjefärg motsvarar härkomstgrupp.

Källa: SCB 2026a.

5.3 Tid i Sverige

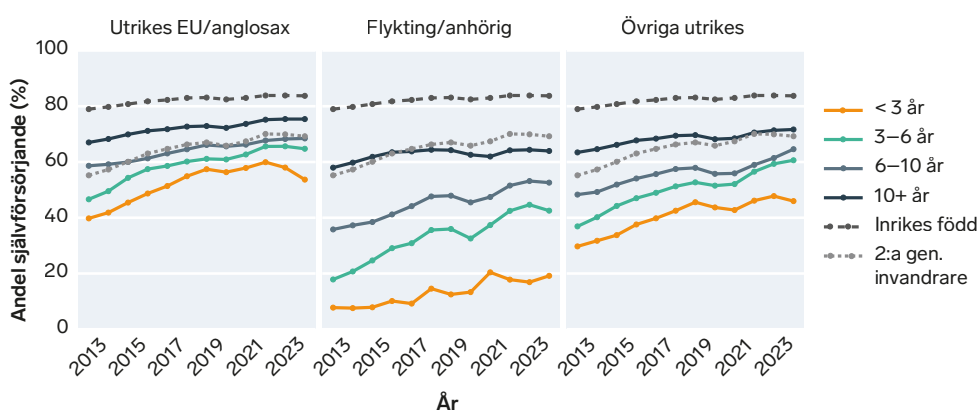
Resultaten i Figur 10 visar att tid i Sverige samvarierar positivt med självförsörjningsgraden för utrikes födda, oavsett härkomstgrupp. Detta är förväntat eftersom det bör bli lättare att integreras på arbetsmarknaden ju längre tid som utrikes födda har vistats i Sverige.

Den största ökningen av självförsörjningsgraden kan vi observera bland övriga utrikesfödda, som i genomsnitt har ökat självförsörjningsgraden med 16,1 procentenheter från 2013 till 2024. Motsvarande ökning för flyktingar och anhöriga är 14,7 procentenheter, medan utrikes födda från Europa eller anglosaxiska länder har ökat självförsörjningsgraden med 12,6 procentenheter. Den enskilt största ökningen av andelen självförsörjande från 2013 till 2024 observerar vi för flyktingar och anhöriga med en vistelsetid på 3–6 år i Sverige, som ökat andelen självförsörjande med 24,7 procentenheter. Detta är en tydlig indikation på att nyanlända flyktingar och deras anhöriga numera integreras snabbare på arbetsmarknaden.

Vi kan från Figur 10 också observera att utrikesfödda från Europa och anglosaxiska länder konsekvent har högre självförsörjningsgrad jämfört med de tre andra utrikesfödda grupperna, medan flyktinginvandrare och deras anhöriga konsekvent har lägst självförsörjningsgrad baserat på tid i Sverige. Endast 13,1 procent av de nyanlända flyktingarna och deras anhöriga (< 3 år i Sverige) är i genomsnitt självförsörjande under den studerade perioden, vilket i genomsnitt är 27,5 till 39,0 procentenheter lägre jämfört med de två andra utrikesfödda härkomstskategorierna.

Vi noterar från Figur 10 att det sker en viss konvergens över tid. Självförsörjningsgraden för de tre utrikesfödda grupperna ligger efter mer än 10 år i Sverige inom 9,4 procentenheter av varandra (62,7–72,1 procent). Detta kan jämföras med ett spann på 39,0 procentenheter för de som har vistats mindre än tre år i Sverige (13,1–52,1 procent).

Figur 10. Andel självförsörjande per härkomst och tid i Sverige, 2013–24

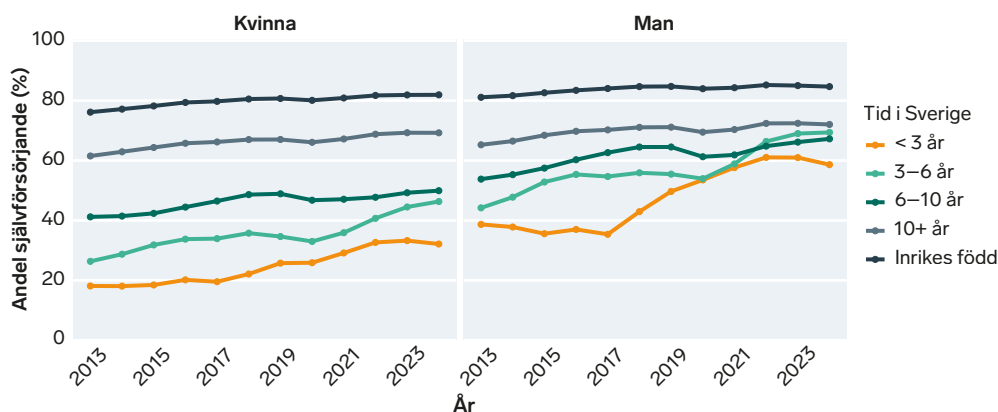
Kommentarer: Helårsindivider 20–65 år, exkl. studerande och värnpliktiga. Linjefärg motsvarar antal år i Sverige; varje panel visar en utrikesfödd härkomstskategori.

Källa: SCB 2026a.

Ingen av de utrikesfödda grupperna når upp till inrikesföddas självförsörjningsgrad ens efter tio år eller mer i Sverige. Detta gäller varje enskilt år under perioden 2013–24. Andra generationens invandrare – där föräldrarna kommit från länder utanför Europa och anglosaxiska länder – ligger 2024 cirka 14,5 procentenheter under inrikesföddas nivå. Skillnaden har minskat sedan 2013 då den uppgick till nästan 24 procentenheter. Självförsörjningsgraden bland andra generationens invandrare ligger 2024 under både utrikesfödda från europeiska/anglosaxiska länder och övriga utrikesfödda med över 10 år i Sverige, medan den sedan 2017 är högre än flyktingar och anhöriga med över 10 år i Sverige.

Figur 11 visar hur självförsörjningsgraden varierar med tid i Sverige för kvinnor respektive män under den studerade perioden. Kvinnor som har varit 0–3 år i Sverige har lägst självförsörjningsgrad av alla grupper: endast 25 procent är i genomsnitt självförsörjande under perioden. Vi observerar däremot stora ökningar i självförsörjningsgraden bland både män och kvinnor som har varit 3–6 år i Sverige, med 25 respektive 20 procentenheter. Ökningen i självförsörjningsgraden bland utrikes födda som har varit en kort tid i Sverige indikerar att integrationsprocessen fungerar bättre i dag än tidigare. Den största förbättringen observerar vi för utrikesfödda män som har varit 3–6 år i Sverige. År 2013 var 44 procent av dessa individer självförsörjande, medan motsvarande andel 2024 var 69 procent – en ökning med 25 procentenheter.

Figur 11. Andel självförsörjande per tid i Sverige, 2013–24

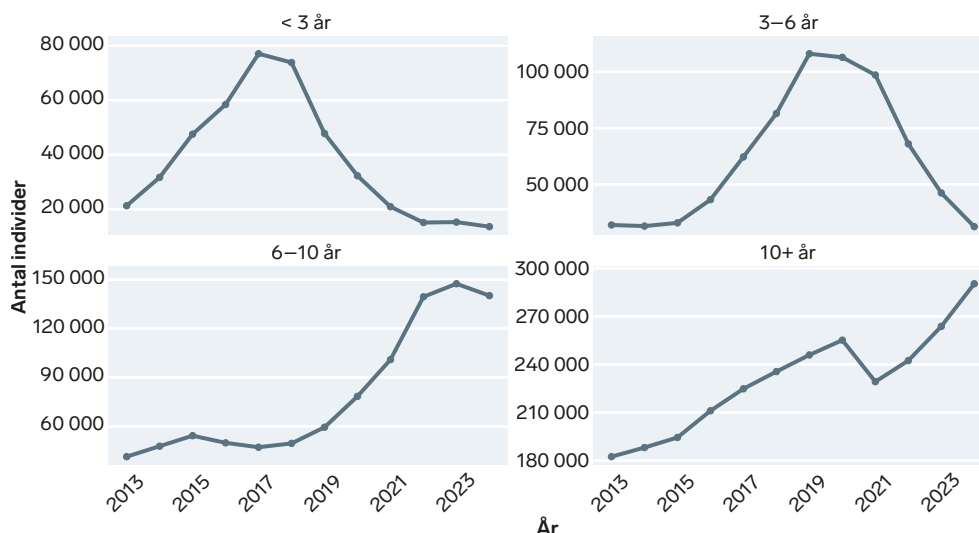

Kommentarer: Helårsindivider 20–65 år, exkl. studerande och värnpliktiga. Linjefärg motsvarar antal år i Sverige (inkl. inrikes-födda).

Källa: SCB 2026a.

Figur 12 visar antalet individer i flykting- och anhöriggruppen och tid i Sverige under perioden 2013–24. Vi kan observera att antalet individer som har varit under sex år i Sverige minskat kraftigt de senaste fem–sex åren, samtidigt har antalet som varit 6–10 år i Sverige ökat mycket.²⁰

Figur 12. Antal flyktingar och anhöriga (20–65 år, exkl. studerande och värnpliktiga) efter tid i Sverige, 2013 och 2024

Kommentarer: Flyktingar och anhöriga 20–65 år, exkl. studerande och värnpliktiga. Varje panel visar en kategori av tid i Sverige. Notera separata y-axlar per panel.

Källa: SCB 2026a.

5.4 Antal hemmaboende barn

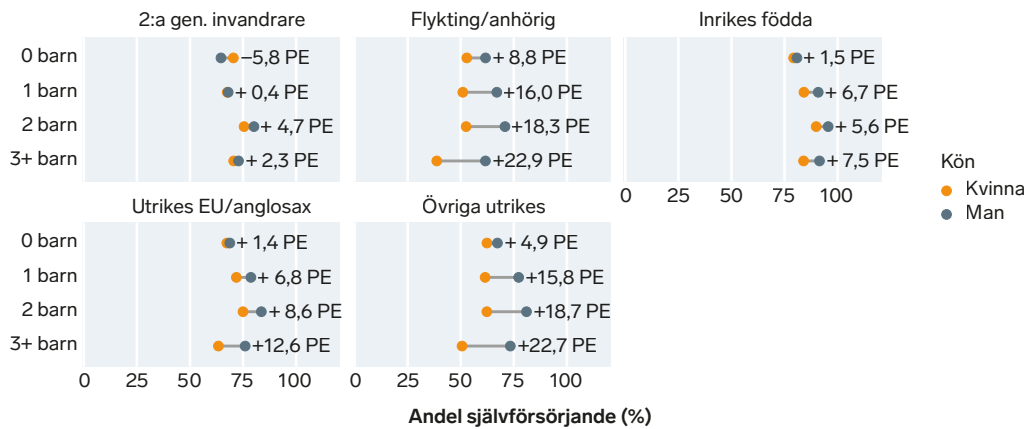
Individer utan hemmaboende barn hade en självförsörjningsgrad på i genomsnitt 75 procent under perioden 2013–24.²¹ Individer med ett hemmaboende barn har en självförsörjningsgrad på 79 procent, medan de med två barn har en självförsörjningsgrad på 85 procent. Den högre självförsörjningsgraden för individer med upp till två barn beror troligen på att dessa individer befinner sig i den mest arbetsföra åldern. Individer med tre eller fler barn har lägst självförsörjningsgrad – i genomsnitt är 72 procent i denna grupp självförsörjande.

När vi bryter ned statistiken på härkomstgrupper och kön observerar vi stora skillnader i självförsörjningsgrad beroende på antalet hemmaboende barn (Figur 13). Självförsörjningsgraden för inrikes födda kvinnor med fler än 3 barn är 83,9 procent år 2024, medan den som jämförelse endast är 38,7 procent för kvinnor som kom till Sverige som flykting eller anhörig. För inrikes födda män med fler än 3 barn är motsvarande andel självförsörjande 91,4 procent, medan självförsörjningsgraden bland män som har fler än 3 barn och kom till Sverige som flyktingar/anhöriga är 61,6 procent.

²⁰ Sammansättningsförändringar i gruppen kan bidra till att förklara förändringar i självförsörjningsgraden under perioden. En fullständig tabell som presenterar antal och andel per härkomstgrupp och tid i Sverige finns i Tabell 6 i appendix.

²¹ Se Figur 25 i appendix. Tabell 5 i appendix visar medelvärden samt självförsörjningsgraden 2013 och 2024 för samtliga härkomstskategorier.

Figur 13. Andel självförsörjande per antal hemmaboende barn under 18 år, härkomstgrupp och kön (år 2024)

Kommentarer: Punkter visar kön; siffran till höger anger differensen Man – Kvinna i procentenheter. Helårsindivider 20–65 år, exkl. studerande och värnpliktiga, år 2024.

Källa: SCB 2026a.

Inom härkomstgrupperna har inrikes födda de minsta könsskillnaderna, medan de största könsskillnader observeras bland flyktingar och deras anhöriga. Könsskillnaderna ökar i den härkomstgruppen också med antalet barn: från 8,8 procentenheter för 0 barn till 22,9 procentenheter för fler än 3 barn. Övriga kategorier för utrikes födda följer ett liknande mönster – relativt små skillnader för hushåll med inga barn, men växande skillnader med fler barn. Andra generationens invandrare är den enda gruppen där kvinnor har en högre självförsörjningsgrad än män i en kategori, där självförsörjningsgraden bland kvinnorna är 5,8 procentenheter högre i hushåll med inga barn.

6. Persistens bland de som inte är självförsörjande

För att undersöka om den tid som individen inte är självförsörjande är varaktig studerar vi graden av persistens. En låg grad av persistens innebär att individerna under en kort period inte är självförsörjande, medan en hög grad av persistens innebär att de inte är självförsörjande under en längre period.

Vi undersöker graden av persistens på två kompletterande sätt:

1. *Bakåtblickande analys*: I detta fall följer vi de som inte är självförsörjande från år t och som minst fem år bakåt i tiden (det vill säga från år t till år $t - 5$), och som mest elva år bakåt i tiden (från år t till $t - 11$). Vi fokuserar här på graden av persistens hos stocken av individer som inte är självförsörjande under ett givet år, oberoende av *när* individerna i stocken blev icke-självförsörjande.
2. *Framåtblickande analys*: I detta fall följer vi de som blev kategoriserade som inte självförsörjande från år t och som minst fem år framåt i tiden (det vill säga från år t till $t + 5$), och som mest tio år framåt i tiden (t till $t + 10$). Vi analyser därmed graden av persistens från den tidpunkt en person blev klassificerad som inte självförsörjande.

Notera att vi med persistens menar att individen inte är självförsörjande under något enskilt år den studerade perioden – det vill säga varken startåret, året efter, två år efter, tre år efter, etc. Vi inkluderar endast individer som finns med under samtliga studerade år. Vår analys mäter därmed persistens hos en stabil grupp som har varit i målpopulationen hela tiden.²²

²² Bortfallet är betydande i de längsta tidsserierna. Av de 1 211 362 som klassificerades som inte självförsörjande år 2024 var 574 976 inte med i referenspopulationen alla år i perioden 2013–23. Bortfallet i denna tidsserie var alltså 47 procent. I de framåtblickande tidsserierna handlar bortfall i första hand om att individer åldrades ut ur referenspopulationen (blev 65+), enligt uppgift från SCB. I de bakåtblickande analyserna kan det istället handla om att individerna var yngre än 20 år vid periodens första år. Det handlar följaktligen inte om bortfall till följd av att medlemmar i populationen valde att inte vara med.

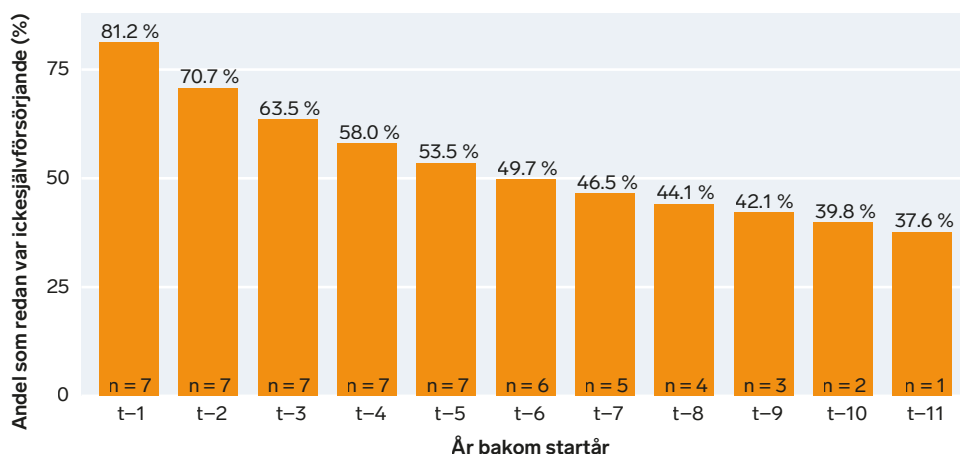
6.1 Persistens som icke-självförsörjande: den bakåtblickande analysen

I Figur 14 presenterar vi hur stor andel av de som inte var självförsörjande ett visst år som i genomsnitt inte heller var självförsörjande de föregående åren. Vi använder här data för alla årskohorter som vi kan följa minst fem år bakåt i tiden, respektive som mest elva år bakåt i tiden. Resultaten ska tolkas som den genomsnittliga andelen som inte var självförsörjande ett år tidigare fram till elva år tidigare, oberoende av vilket år som studeras.

Resultaten som presenteras i Figur 14 visar att de som inte är självförsörjande i genomsnitt har tillhört denna grupp under en lång tid. Vi observerar att 81 procent av de som inte var självförsörjande år t inte heller var självförsörjande året innan. En så hög andel som 53 procent hade inte varit självförsörjande under något av de fem tidigare åren, medan 38 procent inte hade varit självförsörjande under något av de elva föregående åren. Vi observerar också att minskningen av andelen icke-självförsörjande är avtagande över tid, det vill säga vi ser den största minskningen det närmaste föregående året och att minskningen sedan avtar successivt över tid.²³

Slutsatsen är att det finns en hög grad av persistens bland de som inte klassificeras som självförsörjande. Det är därmed mycket sannolikt att de individer som inte är självförsörjande har varit detta under många år.

Figur 14. Persistens: andelen ej självförsörjande (poolade kohorter)

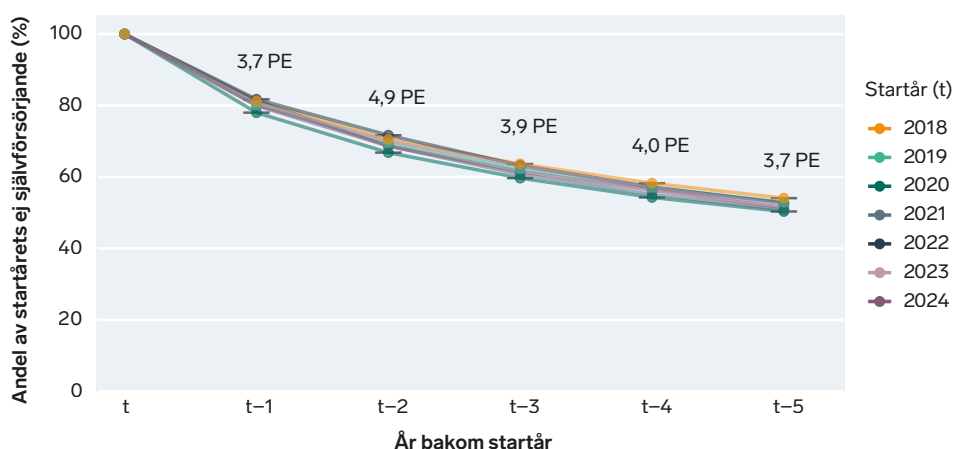
Kommentarer: Genomsnitt över sju kohorter (startår 2018–2024). 'n' anger antal kohorter som bidrar till respektive lag.

Källa: SCB 2026a.

²³ Tabell 7 i appendix presenterar antal och andel ej självförsörjande år för år för samtliga kohorter.

I Figur 15 presenteras persistensen bland de som inte är självförsörjande för samtliga sju årskohorter (upp till fem år bakom startåret).²⁴ Vi observerar små skillnader mellan de olika årskohorterna. Gruppen som inte var självförsörjande år 2020 har konsekvent lägst andelar med personer som inte klassificeras som självförsörjande bakåt i tiden. Detta kan bero på att relativt många som inte var självförsörjande under detta år var det tillfälligt på grund av pandemin. Skillnaderna är dock små, vilket indikerar att sannolikheten att ha varit icke-självförsörjande under de tidigare perioderna inte beror mycket på tidsspecifika faktorer.

Figur 15. Persistensen av att inte vara självförsörjande: andelen ej självförsörjande per kohort och år bakom startåret

Kommentarer: Varje linje motsvarar en kohort; individer som inte var självförsörjande år t, följda bakåt i tiden. Klammern vid varje lag t-1...t-5 visar spannet mellan kohorten med högst respektive lägst andel; ovanför anges skillnaden i procentenheter.

Källa: SCB 2026a.

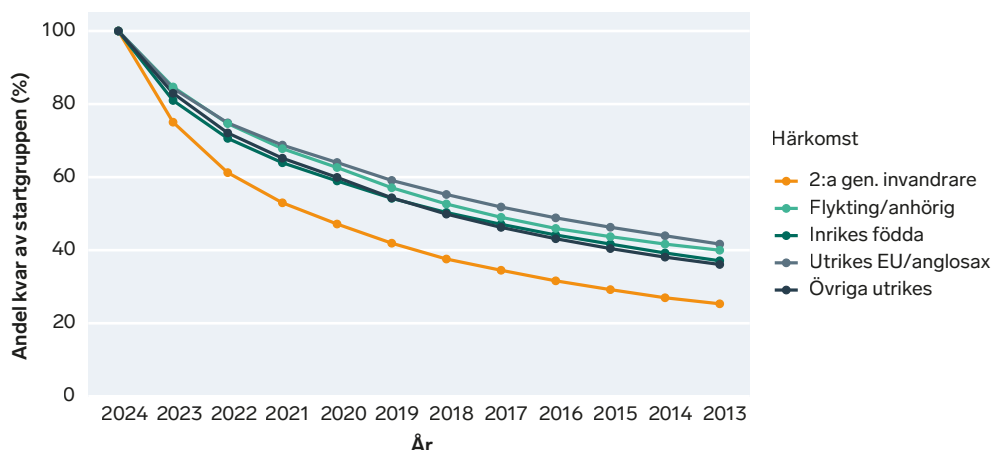
När vi jämför graden av persistens bland män och kvinnor som inte är självförsörjande (Tabell 8 i appendixet) finner vi inga stora skillnader. Av de individer som inte var självförsörjande år 2024, så var 56 procent av kvinnorna respektive 53 procent av männen inte självförsörjande under något av de fem tidigare åren. Elva år tidigare var 39 procent av kvinnorna och 36 procent av männen inte självförsörjande under något av de studerade åren.²⁵

²⁴ Denna figur baseras på ett delvis annat urval än övriga figurer i avsnittet genom att vi behåller samma längd på tids-serierna och tillämpar för jämförbarhet mellan kohorterna samma urvalskriterium på samtliga kohorter. I Figur 15 baseras beräkningarna på urvalsprincipen att individerna ska finnas i målpopulationen sex år (år t till och med år t-5). I övriga figurer i avsnittet, som innehåller tidsserier av varierande längd för olika kohorter, baseras beräkningarna på principen att individerna ska finnas i målpopulationen hela tidsserien för den kohorten.

²⁵ Tabell 8 i appendix presenterar andelarna ej självförsörjande per kön och år.

Vi finner däremot betydligt större skillnader avseende persistens bland de som inte är självförsörjande när vi jämför utrikes bakgrund, utbildningsnivå och antal barn (se Figur 16 – Figur 18 nedan, samt Tabell 9 – Tabell 11 i appendix).

Figur 16. Persistens i olika härkomstgrupper

Kommentarer: Andel kvar av startgruppen 2024 (helårspersoner som finns i registren samtliga år).

Källa: SCB 2026a.

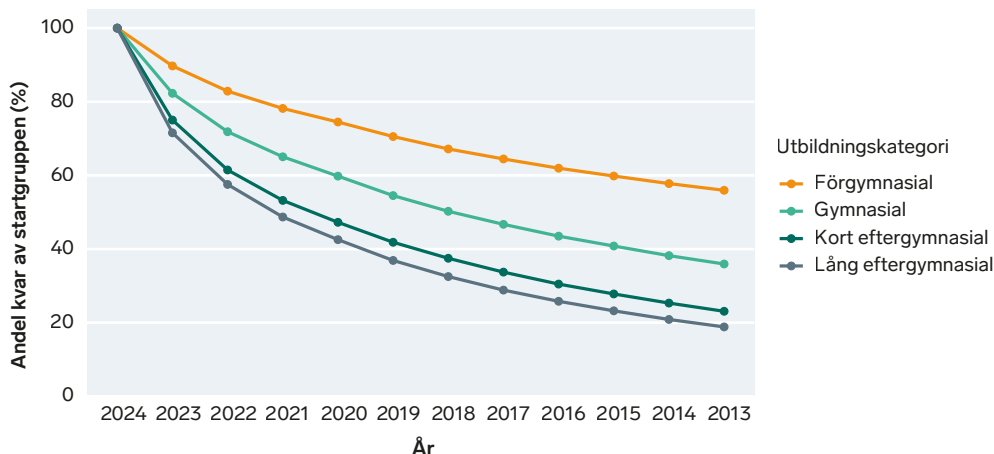
Varaktigheten som icke-självförsörjande är som högst bland utrikes födda från Europa och anglosaxiska länder när vi studerar de som inte var självförsörjande år 2024 (Figur 16). Av dessa var 59,1 procent inte självförsörjande under något år fem år tillbaka i tiden och 41,7 procent var inte självförsörjande under något år så långt som elva år tillbaka i tiden. Av flyktinginvandrarna och deras anhöriga var 57,1 procent inte självförsörjande under något år fem år tillbaka i tiden, medan 40 procent inte var självförsörjande under något år elva år tillbaka.

Andra generationens invandrare är den grupp där tiden som icke-självförsörjande är minst varaktig: 41,9 procent var inte självförsörjande under något år fem år bakåt i tiden och 25,3 procent inte under något år elva år tillbaka. Detta kan jämföras med inrikes födda som inte var självförsörjande år 2024, där 54,2 procent inte var självförsörjande under något år fem år tillbaka i tiden och 37,1 procent var inte självförsörjande elva år bakåt i tiden. Oberoende av härkomst kan vi konstatera att de som inte kan klassificeras som självförsörjande under ett år har haft varaktiga problem med att uppnå arbetsrelaterade inkomster som gör att de definieras som självförsörjande.

För de olika utbildningsgrupperna (Figur 17) observerar vi mycket stora skillnader avseende hur långt bak i tiden som personer i arbetsför ålder inte är självförsörjande. Skillnaderna tenderar dessutom att öka över tid. Den största skillnaden är 37,1 procentenheter mellan personer med förgymnasial utbildning och de med lång eftergymnasial utbildning. En så hög andel som 56,0 procent av de som endast avslutat en förgymnasial utbildning, och som inte var självförsörjande år 2024, var inte självförsörjande under något år tillbaka till 2013. Motsvarande andel för de med en lång eftergymnasial utbildning är 18,8 procent. Detta visar att individer som har en högre utbildning har mycket lägre risk att långvarigt fastna i en period av att inte

vara självförsörjande. För de med gymnasial utbildning är andelen som redan 2013 inte var självförsörjande 35,9 procent och för de med kort eftergymnasial är andelen 23,1 procent.

Figur 17. Persistens i olika utbildningskategorier

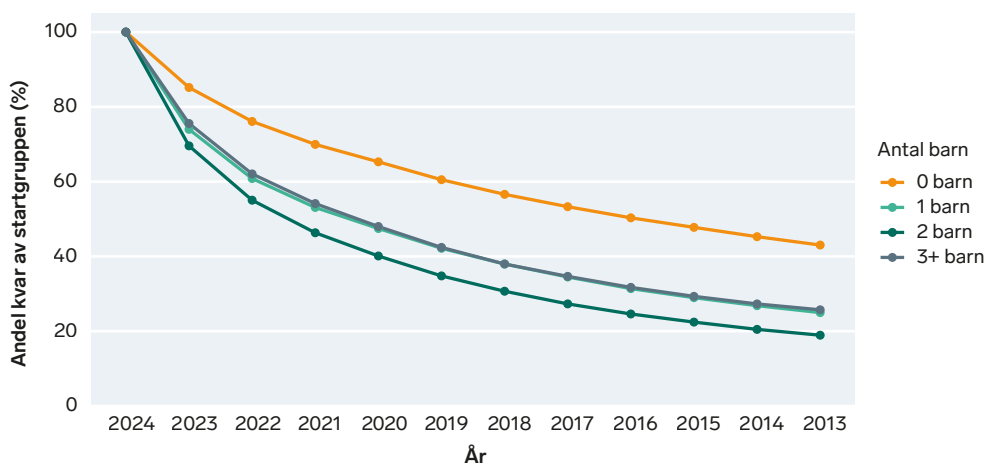

Kommentarer: Andel kvar av startgruppen 2024 (helårspersoner som finns i registren samtliga år).

Källa: SCB 2026a.

Slutligen kan vi observera att individer som inte har barn har mycket högre sannolikhet att varaktigt befinnas sig i en situation där de inte klassificeras som självförsörjande. Skillnaden är som störst år 2017 och uppgår då till 26,0 procentenheter – mellan individer som inte har barn (53,3 procent) respektive två hemmavarande barn (27,3 procent). Elva år före startåret (2013) uppgår skillnaden till 24,1 procentenheter – mellan individer som har noll (43,0 procent) respektive två barn (18,9 procent).

Figur 18. Persistens per antal barn

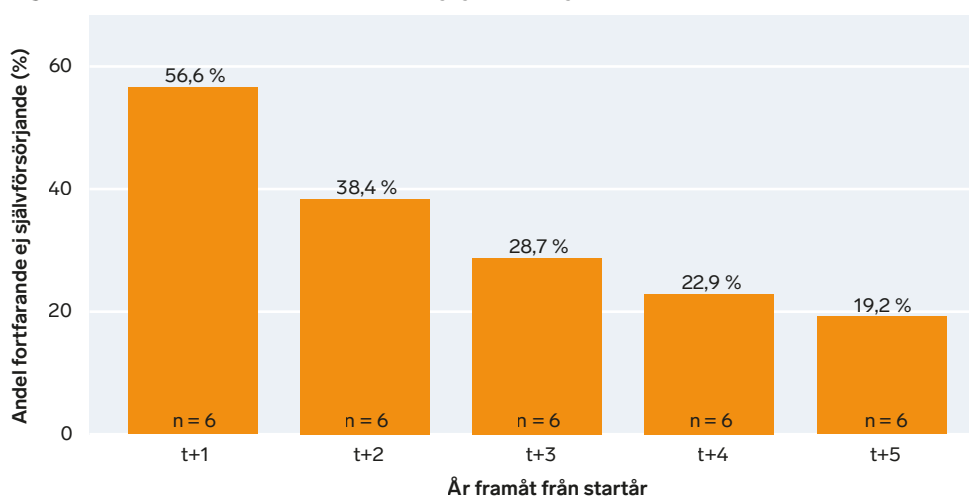
Kommentarer: Andel kvar av startgruppen 2024 (helårspersoner som finns i registren samtliga år).

Källa: SCB 2026a.

6.2 Persistens som icke-självförsörjande: den framåtblickande analysen

Figur 19 visar den genomsnittliga andelen som inte var självförsörjande ett år till fem år efter att de *blev* klassificerade som inte självförsörjande.²⁶ Resultaten visar att drygt hälften (57 procent) fortfarande inte är självförsörjande året efter att de klassificerades som inte självförsörjande. Utflödet sker sedan i en långsammare takt. Fem år efter det att individen blev klassificerad som inte självförsörjande är det en knapp femtedel som inte är självförsörjande.²⁷

Figur 19. Genomsnitt som kvarstår som ej självförsörjande

Kommentarer: Genomsnitt över sex kohorter (startår 2014–2019). 'n' anger antal kohorter som bidrar till respektive lag.

Källa: SCB 2026a.

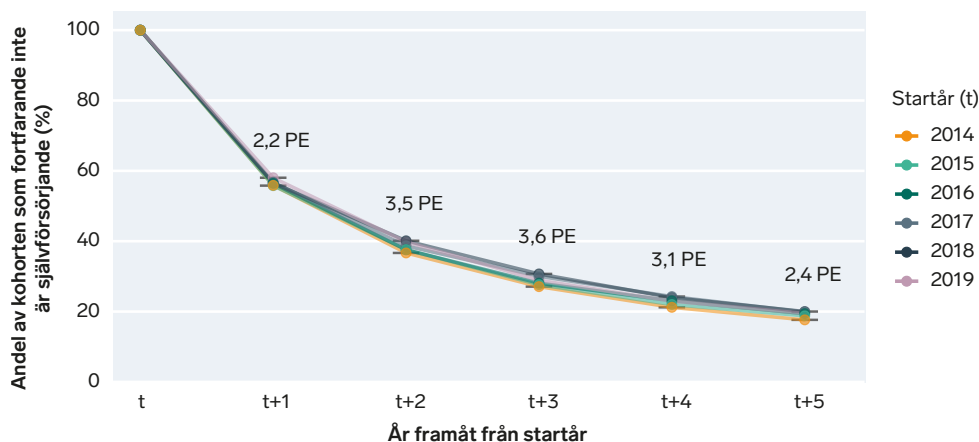
I Figur 20 jämför vi de sex årskohorterna. Den horisontella x-axeln representerar år, med start år t (det år individen blev ej självförsörjande) och med slut år $t + 5$ (det sista året för vilket vi har data för samtliga kohorter). Resultaten visar att det inte finns några stora skillnader beroende på vilket år som individen blir icke-självförsörjande. Vi finner att mellan 56–58 procent av de som blir inte självförsörjande fortsätter att vara det under nästkommande år. Efter två år är det mindre än hälften som fortfarande inte är självförsörjande och efter fem år är det 18–20 procent som kvarstår som inte självförsörjande.

Detta kan jämföras med den bakåtblickande analysen, som visar en mycket högre grad av varaktighet bland de som inte är självförsörjande under ett givet år. Detta beror på att denna grupp består av individer som inte har varit självförsörjande under många år, det vill säga det är en grupp av individer som står längre från arbetsmarknaden.

²⁶ Tabell 12 i appendix presenterar det absoluta antalet ej självförsörjande år $t \dots t + 5$ och andel per år relativt år t .

²⁷ I detta avsnitt bygger Figur 19 och Figur 20 på ett dataurval som kräver att individen har varit med i målpopulationen under de sex studerade åren. Figur 21 bygger på en längre tidsserie där urvalskriteriet är att individerna ska ha varit med i målpopulationen samtliga elva år.

Figur 20. Hur länge är man ej självförsörjande? Andel som efter inträde (år t) kvarstår som ej självförsörjande per år $t + 1 \dots t + 5$

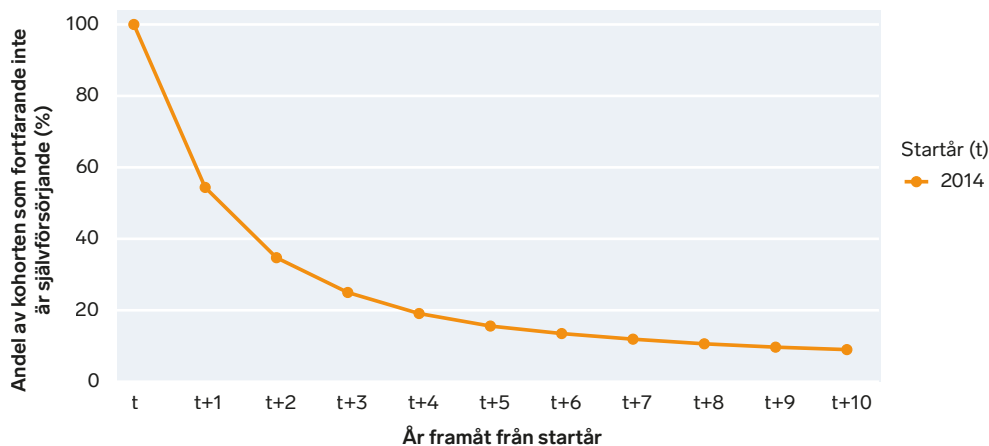

Kommentarer: Varje linje motsvarar en kohort: individer som blev ej självförsörjande år t , följda framåt i tiden. Klammern vid varje lag visar spannet mellan kohorten med högst respektive lägst andel; siffran ovanför anger skillnaden i procentenheter.

Källa: SCB 2026a.

För att studera vad som händer efter $t + 5$ analyserar vi specifikt de individer som *blev* inte självförsörjande år 2014. Figur 21 visar att det efter fem år visserligen sker ett fortsatt utflöde, men i mycket lägre takt än tidigare. Det sista året övergår endast 0,7 procentenheter (1 846) individer från att inte ha varit självförsörjande till att klassificeras som självförsörjande, vilket kan jämföras med det första året då 45,6 procentenheter (122 354 individer) gjorde den övergången.²⁸ Nio procent (24 119 individer) av de individer som år 2014 blev klassificerade som inte självförsörjande kvarstår i den situationen ett decennium senare.

Figur 21. Andel som efter inträde kvarstår som ej självförsörjande, per år, 2014 års kohort

Källa: SCB 2026a.

²⁸ Tabell 13 i appendix redovisar andelen kvarvarande utan självförsörjning per år.

7. Avslutande diskussion

Syftet med denna studie har varit att studera graden av självförsörjning i Sverige mellan 2013 och 2024. Resultaten visar att cirka 1,2 miljoner personer i arbetsför ålder inte var självförsörjande år 2024, vilket motsvarar en minskning med 170 000 personer sedan 2013. Andelen som inte är självförsörjande har samtidigt minskat från 26,0 procent år 2013 till 21,4 procent år 2024.

Andelen som inte är självförsörjande är betydligt högre inom grupper som har utrikes bakgrund jämfört med gruppen inrikes födda. Under den tioårsperiod som vi har studerat minskade däremot andelen som inte är självförsörjande betydligt bland utrikes födda. Vi observerar exempelvis att andelen som inte är självförsörjande bland flyktingar och deras anhöriga har minskat med 11,7 procentenheter, från 53,8 till 42,1 procent. Dessutom är andelen som inte är självförsörjande lägre bland flyktingar och anhöriga som har kommit till Sverige under senare år. Sammantaget indikerar detta att integrationen på den svenska arbetsmarknaden har förbättrats.

En möjlig förklaring är att det var svårare att etablera sig på arbetsmarknaden för de som fick asyl i Sverige under åren kring den omfattande flyktinginvandringen 2014 och 2015. Bara under dessa två år uppgick antalet asylansökningar till cirka 244 000 personer (Migrationsverket 2026), vilket satte en stor press på myndigheter och försvårade integrationen på arbetsmarknaden. Detta talar för att Sverige bör fortsätta att ha en stram migrationspolitik.

Den stärkta självförsörjningsgraden och den förbättrade integrationen av utrikes födda kan troligen också förklaras av att drivkrafterna att arbeta har stärkts påtagligt under en längre tid. Den enskilt viktigaste reformen är jobbskatteavdraget, som genomfördes första gången 2007 och har förstärkts sju gånger sedan dess. Marginalskatten vid låga och medelstora arbetsinkomster har sänkts kraftigt till följd av detta. I dag är marginalskatten cirka 24 procent vid en arbetsinkomst på 19 000 kronor i månaden – utan jobbskatteavdragen hade den varit 36 procent. För ännu lägre arbetsinkomster är jobbskatteavdraget ännu mer kraftfullt. Detta har ökat utbytet av att arbeta för alla, men kan antas haft de största effekterna på arbetsdeltagandet just för personer med en svagare ställning på arbetsmarknaden. Under den senaste mandatperioden 2022–2026 har dessutom flera andra reformer som ökar drivkrafterna att arbeta genomförts, till exempel en snabbare avtrappning av a-kassans nivå, lägre skatt på arbetsinkomster, begränsningen av försörjningsstödet och aktivitetskrav för arbetsföra personer med försörjningsstöd.

En politik för fler självförsörjande i Sverige behöver fortsätta att fokusera på en lägre beskattning av arbetsinkomster och starkare incitament i bidrags- och transfererings-systemen. Skattereglerna behöver utformas så att det alltid lönar sig att arbeta, driva

företag och anstränga sig. Nivåer och avtrappningar i bidragssystemen behöver vara utformade för snabb omställning och återgång till arbete. Om inte detta sker riskerar fler människor att hamna i långvarig bidragsförsörjning istället för att bli självförsörjande.

Även om vi kan observera en förbättrad integration på den svenska arbetsmarknaden, så är skillnaden i självförsörjningsgrad fortfarande betydande mellan inrikes – och utrikes födda. Enligt resultaten är självförsörjningsgraden bland inrikes födda 84 procent år 2024, medan den endast är 58 procent för flyktinginvandrare och deras anhöriga. Speciellt oroande är den låga självförsörjningsgraden bland kvinnor som kom hit som flyktingar eller anhöriga till flyktingar, där knappt 50 procent har arbetsrelaterade inkomster som gör att de klassificeras som självförsörjande.

En rad olika reformer behöver genomföras för att förbättra integrationen på den svenska arbetsmarknaden. Vi observerar en betydande variation i självförsörjningsgrad för personer med utrikes bakgrund som har olika utbildningsnivåer. Exempelvis är en hela 89 procent av andra generationens invandrare med lång eftergymnasial utbildning självförsörjande, medan motsvarande andel för andra generationens invandrare med enbart en förgymnasial utbildning är 43 procent. Andelen som inte är självförsörjande är samtidigt högst bland lågutbildade – oavsett härkomstgrupp. Utbildningspolitiken behöver därför vara en central del av integrationspolitiken – och en politik för ökad självförsörjning i samhället.

Detta kan åstadkommas genom att mer resurser tilldelas kommunala yrkesutbildningar och Yrkeshögskolan (YH), relativt korta utbildningar som ger kunskaper och färdigheter som näringslivet efterfrågar och som leder till jobb. Det bör dessutom ställas krav på att delta och genomgå språk- och arbetsträning som också efterlevs. Arbete eller arbetspraktik i kombination med språkträning har visat sig vara ett bra sätt att få både arbetslivserfarenhet och språkträning – vilket stärker möjligheterna till självförsörjning.

Högskoleutbildning kan också vara en väg till jobb, men under förutsättning att utbildningen är relevant för arbetsgivare och därmed tydligt stärker personernas attraktivitet på arbetsmarknaden. I dag svarar fyra av tio företagare att de upplever att den högre utbildningen vid svenska lärosäten brister i relevans. Det behövs därför en bättre dimensionering av högskoleutbildningarna i Sverige. Resurser till lärosäten behövs i högre utsträckning fördelas efter utbildningskvalitet och anpassning till arbetsmarknadens behov. Det skulle innebära att utbildningar som i hög utsträckning leder till anställningar och bättre matchar med arbetsmarknadens behov får större anslag. En bonus som premierar lärosätenas samarbete med arbetslivet bör införas.

En utmaning är att många som inte är självförsörjande har varit detta under en längre tid. Av de individer som inte var självförsörjande år 2024 var exempelvis 82 procent inte heller självförsörjande året innan, 53 procent inte under något av de fem tidigare åren och 38 procent inte under något av de elva föregående åren. Detta är problematiskt med tanke på att de som är långvarigt utanför arbetsmarknaden tenderar att förlora färdigheter som gör dem anställningsbara. En långvarig period i utanförskap sänder dessutom en signal till arbetsgivarna att individen inte är anställningsbar,

alldeles oavsett hur produktiv individen faktiskt är. Arbetsnormerna riskerar också att försvagas när många inte är självförsörjande, vilket ytterligare försvårar möjligheten att få dessa individer i arbete.

Reformer som stärker drivkrafterna att arbeta har sannolikt inte någon betydande effekt på de som står allra längst ifrån ett jobb och som varaktigt inte är självförsörjande. Detta beror på att få arbetsgivare vågar ta risken att anställa dessa individer till de rådande lägsta lönerna på den svenska arbetsmarknaden. En politik som ökar drivkrafterna att arbeta behöver därför kompletteras med en politik som ökar arbetsgivarnas efterfrågan på personal som befinner sig i ett varaktigt utanförskap. För att detta ska bli möjligt krävs instegsjobb för de som långvarigt hamnat utanför arbetsmarknaden. Anställningsvillkoren för dessa jobb behöver sammantaget vara så attraktiva att arbetsgivarna är villiga att riskera att anställa någon som varit utanför arbetsmarknaden under en längre tid. Vi kan konstatera att inga tidigare anställningssubventioner i Sverige har lyckats med detta.

En fungerande insats för personer med svag, men inte den allra svagaste ställningen på arbetsmarknaden, har varit nystartsjobben. Nystartsjobb innebär att nyanlända och personer som har varit utan arbete tolv månader kan anställas till en lägre kostnad under en period av maximalt två år. Arbetsgivaren får en subvention motsvarande en eller som mest 2,5 arbetsgivaravgifter. Antalet nystartsjobb har tidigare uppgått till nästan 50 000, men antalet har dock minskat under senare tid och regelverket har stramats upp. Det bör dock finnas en outnyttjad potential i arbetsmarknadspolitiken genom att låta volymerna inom nystartsjobben öka igen.

Sverige har i dag stora regionala skillnader i arbetslöshet och självförsörjning inom landet. Arbetssökande behöver därför i större utsträckning flytta dit jobben finns. Kraven på att söka och ta ett arbete utanför den befintliga bostadsorten finns i dag på pappret, men det finns tecken på att dessa inte efterlevs på Arbetsförmedlingen. Stöden och kraven för en större geografisk rörlighet bland arbetssökande behöver därför förbättras. Därutöver behöver kommunala beslutsfattare underlätta för människor som flyttar till annan ort för ett jobb genom att se till att det finns bra bostäder, barnomsorg, skolor och andra grundförutsättningar på plats på de orter där jobben finns.

Vi kan också konstatera att matchningen generellt inte fungerar på den svenska arbetsmarknaden. 8 av 10 medlemsföretag hos Svenskt Näringsliv uppger i dagsläget att kompetensbrist utgör ett betydande tillväxthinder, samtidigt som vi har hög arbetslöshet och många inte är självförsörjande genom eget arbete. Ett problem är att matchningsinsatserna i dag antingen riktas gentemot de som redan är anställda (via Trygghetsrådet och Trygghetsstiftelsen), eller gentemot de som har varit arbetslösa under en längre tid (via Arbetsförmedlingen och fristående privata matchningsaktörer). Ett ökat fokus behöver riktas mot att också minska inflödet till långtidsarbetslöshet, vilket kan åstadkommas genom att de fristående privata matchningsaktörerna får som uppgift att tidigare matcha arbetssökande till utbildningar eller jobb.

En politik för att fler ska bli självförsörjande behöver dessutom ta sin utgångspunkt i att personer som inte är självförsörjande utgör en mycket heterogen grupp. En del av denna grupp är redan sysselsatta, men arbetar för få timmar för att räknas som självförsörjande. Vissa gör det frivilligt, medan andra skulle vilja arbeta fler timmar om möjligheten gavs. Enligt SCB:s arbetskraftsundersökningar var 376 000 personer undersysselsatta år 2025, motsvarande 7,2 procent av de sysselsatta (SCB 2026d). Många av dessa personer är unga.

För att öka antalet arbetade timmar för de som redan är sysselsatta bör arbetsgivaravgifterna för unga sänkas permanent. Forskning har visat att detta leder till fler jobb, men framför allt till fler antal arbetade timmar för de som är undersysselsatta (Elert et al. 2025). Enligt Svenskt Näringsliv (Daunfeldt och Mosaddegh 2025) skulle en sådan reform kunna leda till 38 000 jobb och därmed vara en effektiv politik för att fler ska bli självförsörjande.

I denna rapport har vi studerat självförsörjning baserat på individers arbetsrelaterade inkomster. Vi vet dock inte i vilken mån de som inte är självförsörjande ingår i ett hushåll där två vuxna saknar egen försörjning, eller hushåll där en partner har en så pass hög inkomst att den kan försörja hela hushållet, eller i vilken mån de tar emot behovsprövade bidrag för sin försörjning. Vi vet heller inte hur många av de självförsörjande individerna som har skattesubventionerade anställningar. Detta är exempel på områden som är viktiga att adressera i framtida studier.

8. Referenser

Aldén, Lina och Mats Hammarstedt. 2016. *Flyktinginvandring: Sysselsättning, förvärvsinkomster och offentliga finanser*. Rapport till Finanspolitiska rådet 2016/1.

Aldén, Lina och Mats Hammarstedt. 2014. *Refugee migrants and the Swedish labour market*. Centre for Labour Market and Discrimination Studies, Linnaeus University Working Paper 2014:9.

Alesina, Alberto, Elie Murard, och Hillel Rapoport. 2019. "Immigration and Preferences for Redistribution in Europe," *NBER Working Paper 25562*, <https://doi.org/10.3386/w25562>

Aradhya, S., m.fl. 2023. "Unemployment persistence among second-generation immigrants." *European Sociological Review*, 39(3), 433–447.

Bornhäll, Anders , Sven-Olov Daunfeldt och Hans Seerar Westerberg. 2019. Less than 30 percent of non-Western immigrants earn a monthly wage that exceeds 2,000 euro after nine years in Sweden. Handelns Forskningsinstitut.

Brell, Courtney, Christian Dustmann, and Ian Preston. 2020. "The Labor Market Integration of Refugee Migrants in High-Income Countries." *Journal of Economic Perspectives* 34 (1): 94–121.DOI: 10.1257/jep.34.1.94

Calmfors, Lars, Petter Danielsson, Ann-Sofie Kolm, Toumas Pekkarinen, och Per Skedinger. 2017. *Tudelningarna på arbetsmarknaden: Arbetsmarknadsekonomisk rapport 2017*. Stockholm: Arbetsmarknadsekonomiska rådet.

Dahlberg, Matz, Karin Edmark, och Heléne Lundqvist. 2012. "Ethnic Diversity and Preferences for Redistribution." *Journal of Political Economy* 120(1): 41–76. <https://doi.org/10.1086/665800>

Sven-Olov Daunfeldt och Arian Mosaddegh. 2025. *38 000 nya heltidsjobb med sänkt arbetsgivaravgift för unga*. Svenskt Näringsliv.

Daunfeldt, Sven-Olov, Johan Karlsson och Johan Lidefelt. 2023a. "Reformer för fler i arbete – En regional analys." Svenskt Näringsliv.

Daunfeldt, Sven-Olov, Johan Lidefelt och Maria Mikkonen. 2023b. "Reformer för fler i självförsörjning." Svenskt Näringsliv.

Ekonomifakta. 2026. *Arbetslöshet – internationellt*. Senast uppdaterad 4 mars 2026. Hämtad 25 maj 2026 från https://www.ekonomifakta.se/sakomraden/arbetsmarknad/arbetsloshet/arbetsloshet-internationellt_1212514.html

Emmenegger, Patrick, och Robert Klemmensen. 2013). "What Motivates You? The Relationship between Preferences for Redistribution and Attitudes toward Immigration." *Comparative Politics*, 45(2): 227–246.
<http://www.jstor.org/stable/41714184>

Eurostat. 2026a. *Unemployment by sex and age – annual data* [Dataset UNE_RT_A]. https://ec.europa.eu/eurostat/databrowser/product/view/une_rt_a. Indikator: Arbetslöshet som andel av arbetskraften (PC_ACT), åldersgrupp 20–64 år, båda kön.

Eurostat. 2026b. *Employment and activity by sex and age – annual data* [Dataset lfsi_emp_a]. Bryssel: Europeiska kommissionen. https://ec.europa.eu/eurostat/databrowser/product/view/lfsi_emp_a. Indikator: Sysselsättningsgrad (EMP_LFS), åldersgrupp 20–64 år, båda kön, andel av befolkningen (PC_POP). Hämtad 11 september 2026.

Hammarstedt, Mats, och Mårten Palme. 2012. "Human capital transmission and the earnings of second-generation immigrants in Sweden." *IZA Journal of Migration* 1, 4, <https://doi.org/10.1186/2193-9039-1-4>

Jordi, Galí. 2022. "Insider–Outsider Labor Markets, Hysteresis, and Monetary Policy." *Journal of Money, Credit and Banking*, 54: 53–88.

Kim, Woosong. 2024. "Overqualification Among Second-Generation Children of Immigrants in the Swedish Labour Market". *European Journal of Population* 40, 34. <https://doi.org/10.1007/s10680-024-09723-5>

Konjunkturinstitutet. 2025. *Samhällsekonomiska effekter av migrationen till Sverige – en kunskapsöversikt med fokus på arbetsmarknad, makroekonomi och offentliga finanser*. Specialstudie 116.

Kunskapsverket. 2026. *Hur går integrationen?* <https://www.kunskapsverket.org/>

Lindbeck, Assar, and Dennis J. Snower. 2001. "Insiders versus Outsiders" *Journal of Economic Perspectives* 15(1): 165–188.

Lindbeck, Assar, and Dennis J. Snower. 1986. "Wage Setting, Unemployment, and Insider-Outsider Relations" *The American Economic Review* 76(2): 235–239.

Landell, Elin. 2021. *Försörjning med fördröjning – en ESO-rapport om utrikes födda kvinnors etablering på arbetsmarknaden*. Rapport till Expertgruppen för studier i offentlig ekonomi 2021:7.

Magni, Gabriele. 2024. "Boundaries of Solidarity: Immigrants, Economic Contributions, and Welfare Attitudes." *American Journal of Political Science* 68(1): 72–92. <https://www.jstor.org/stable/48775599>

Magnusson, Mans, Markus Kainu, Janne Huovari, och Leo Lahti (rOpenGov). pxweb: R tools for PXWEB API. URL: <http://github.com/ropengov/pxweb>

Medlingsinstitutet. 2025. *Urval av lägstalöner i kollektivavtal – uppdaterad november 2025 (excel)*. Hämtad den 18 februari 2026 på <https://www.mi.se/forhandling-avtal/lagstaloner/>

Migrationsverket. 2026. *Asylsökande till Sverige under 2000–2021*. Excelark. Hämtad den 10 september 2026 från <https://www.migrationsverket.se/om-migrationsverket/statistik/internationellt-skydd-asyl.html>

Migrationsverket. 2025. *Tio år sedan 2015 – vad var det som hände?* Publicerad 27 oktober 2025. Hämtad 25 maj 2026 från <https://www.migrationsverket.se/om-migrationsverket/migrationsverket-svarar/2025/2025-10-27-tio-ar-sedan-2015--vad-var-det-som-hande.html>

Rueda, David. 2006. "Social Democracy and Active Labour-Market Policies: Insiders, Outsiders and the Politics of Employment Promotion" *British Journal of Political Science* 36(3): 385–406.

Rueda, David. 2005. "Insider-Outsider Politics in Industrialized Democracies: The Challenge to Social Democratic Parties". *The American Political Science Review*, 99(1): 61–74.

Sanandaji, Tino. 2019. "Sysselsättning ger överdrivet positiv bild." *Realtid*, 12 december 2019. <https://www.realtid.se/bors-finans/sysselsattning-ger-overdrivet-positiv-bild/>

Statistiska centralbyrån. 2021. *Begrepp och definitioner AKU*. https://www.scb.se/AM0401#_Fordjupadinformation. Hämtad den 12 februari 2026.

Statistiska centralbyrån. 2026a. Uppdrag: 271712/898 319-9. Specialbeställd data om självförsörjning.

SCB. 2026. *Folkmängd efter ålder, kön och år*. Statistikdatabasen.

Statistiska centralbyrån. 2026b. *Kvalitetsdeklaration. Statistik om självförsörjning*.

Statistics Sweden. 2026c. "Självförsörjning efter region, kön, ålder, födelseregion, utbildningsnivå, tabellinnehåll och år." [Data accessed 2026-02-20 15:04:04.517981 using pxweb R package 0.17.0], <<https://api.scb.se/OV0104/v1/doris/sv/ssd/START/HE/HE0000/HE0000Tab01>>

Statistiska centralbyrån. 2026d. Arbetskraftsundersökningarna (AKU) 2025. Statistiknyhet, publicerad 24 februari 2026. <https://www.scb.se/hitta-statistik/statistik-efter-amne/arbetsmarknad/utbud-av-arbetskraft/arbetskraftsundersokningarna-aku/pong/statistiknyhet/arbetskraftsundersokningarna-aku-2025/>

Appendix

Tabell 2. Översikt över tidigare studier av självförsörjning i Sverige.

Sammanställning av definition, omfattning och centrala resultat i de studier som diskuteras i litteraturoversikten.

Författare och år	Definition av självförsörjning	Uppskattat antal och andel självförsörjande	År /period	Övrigt
Eklund och Larsson (2020) Entreprenörskapsforum: "När blir utrikes födda självförsörjande?"	Årlig bruttolöneinkomst ≥ 4 prisbasbelopp. 2019 = 186 000 kr/år (~12 600 kr/mån netto). Vald för att ligga i nivå med OECD:s relativa fattigdomsgräns (50 % av medianinkomsten).	- Drygt 600 000 utrikes födda i arbetsför ålder (20–65 år) var inte självförsörjande 2016. - Inrikes födda samt invandrare från Norden: ca 73 % självförsörjande. - Invandrare från Afrika: 38 %; från Mellanöstern: 36 % självförsörjande. - Södra Europa & Balkan: 59 %.	Period: 1990–2016. Huvudår: 2016.	- Det tog i genomsnitt 4–5 år för hälften av utrikes födda att nå sysselsättning men 12–13 år att uppnå självförsörjning. - Utsatta områden enligt polisen hade betydligt lägre självförsörjningsgrad även efter kontroll för härkomst och utbildning. - Författarna noterar att siffrorna sannolikt över-skattar självförsörjningen (anställningssubventioner kan inte exkluderas, gränsen är lågt satt).
Hansson och Tjernberg (2021) Entreprenörskapsforum: "Grad av självförsörjning beroende på härkomst, utbildning och vistelsetid i Sverige"	Skillnaden mellan inbetald inkomstskatt och erhållna offentliga transfereringar som andel av disponibel inkomst. Positiva värden eller noll = självförsörjande (individen betalar minst lika mycket i skatt som hen mottar i transfereringar).	37 % av inrikes födda var inte självförsörjande 2016 (det vill säga ca 63 % självförsörjande). 73 % av utrikes födda med icke-västerländskt härkomst var inte självförsörjande 2016 (det vill säga ca 27 % självförsörjande). - Icke-västerländsk = född utanför Sverige, övriga Europa och Nordamerika.	Huvudår: 2016.	- Icke-västerländska utrikes födda uppnår i genomsnitt aldrig självförsörjning under sin livscykel. - Inrikes födda är i genomsnitt självförsörjande mellan 35 och 62 års ålder. - Försörjningsgraden ökar systematiskt med vistelsetid i Sverige. - Utbildningsnivå har stor betydelse för sannolikheten att vara självförsörjande.
Daunfeldt, Lidelfelt och Mikkonen (2023) Svenskt Näringsliv: "Reformer för fler i arbete"	Årsinkomst ≥ 4 prisbasbelopp 2020. Exkluderar studenter. Studerar persistens över tid: ej självförsörjande under flera sammanhängande år.	- Ca 1,3 miljoner individer i arbetsför ålder (20–64, exkl. studenter) var inte självförsörjande 2020 – var fjärde person i arbetsför ålder. 4 miljoner personer i arbetsför ålder hade löneinkomst som täckte både egen och andras försörjning (38,5 % av befolkningen). - Lågutbildade och utrikes födda kraftigt över-representerade bland icke-självförsörjande, oavsett ålderskategori.	Huvudår: 2020. Persistensanalys: 2015–2020.	- Ca 60 % av de som inte var självförsörjande 2020 hade inte varit det något år sedan 2015 ($\approx 700\,000$ personer sex år i följd). - Över en tredjedel ($\approx 470\,000$) hade inkomst under ett prisbasbelopp sex år i följd. - Över 880 000 personer hade en årlig arbetsinkomst under ett prisbasbelopp (47 200 kr) 2020.

Författare och år	Definition av självförsörjning	Uppskattat antal och andel självförsörjande	År /period	Övrigt
Daunfeldt, Karlsson och Lidefelt (2023) Svenskt Näringsliv: "Reformer för fler i arbete – En regional analys"	Årsinkomst < 4 prisbasbelopp (190 400 kr) 2021 före skatt, exkl. studiemedel. Samma definition som Daunfeldt, Lidefelt och Mikkonen 2023 men på kommunnivå.	• Andel icke-självförsörjande inrikes födda varierar 16–26 % mellan kommuner (i fyra kommuner upp till 38 %). • I 121 kommuner är mer än 40 % av utrikes födda i arbetsför ålder inte självförsörjande. • I 66 kommuner är mer än varannan utrikes född kvinna i arbetsför ålder inte självförsörjande.	Huvudår: 2021. Persistensanalys: 2016–2021.	• Tydligt geografiskt mönster: kommuner med svag eller negativ befolkningstillväxt, lågt bostadsbyggande och svag jobbutveckling har högre andel icke-självförsörjande. • Andelen icke-självförsörjande är högst bland utrikes födda kvinnor. • Persistens: 62 % av de utrikes födda kvinnor som inte var självförsörjande 2021 hade inte heller varit det något år 2016–2021. • I 266 av 290 kommuner var en majoritet av utrikes födda kvinnor utan självförsörjning sex år i följd.
Hansson (2024) Skandinaviska Policyinstitutet (SPI): "Individens självförsörjning över livscykeln"	Försörjningsgrad = inbetalda skatter minus erhållna transfereringar som andel av disponibel inkomst (vidareutveckling av Hansson & Tjernberg 2021). Jämför också med ≥ 4 prisbasbelopp och positiv arbetsinkomst.	• Enligt offentligfinansiella måttet: 1,8 miljoner i åldern 24–67 år inte självförsörjande 2021 (33 % av populationen). • Saknar inkomst ≥ 4 prisbasbelopp: 1,48 miljoner. • Saknar arbetsinkomst: 655 000. • Inrikes födda: 70 % självförsörjande; övriga västfödda: 58 %; icke-västfödda: 45 % självförsörjande.	Huvudår: 2021. Tidsserier: 1990–2021.	• Försörjningsgraden bland icke-västerlänningar steg från 35 % (2016) till 45 % (2021) – tydlig förbättring. • Beroendet av det offentliga har dock ökat bland de som inte är självförsörjande. • Försörjningsgraden ökar systematiskt med vistelse-tid i Sverige – tydligast mönster i materialet. • Inrikes födda självförsörjande mellan 25 och 63 år; icke-västfödda mellan 28 och 59 år.
Kunskapsverket (2026) "Hur går integrationen?"	Inkomst ≥ 3 inkomstbasbelopp/år (regeringens officiella mått, prop. 2023/24:100). 2023 = 18 575 kr/mån, 2025 = 20 150 kr/mån. Inkluderar bruttolön, närings- och kapitalinkomster, inkomstrelaterad pension och vissa arbetsrelaterade transfereringar (sjuk- och föräldrapenning).	• Inrikes födda 20–66 år: 85 % självförsörjande. • Utrikes födda 20–66 år: 67 % självförsörjande (33 % inte självförsörjande). • Utrikes födda som kommit efter 2005: 37 % inte självförsörjande. • 1,7 miljoner utrikes födda i arbetsför ålder; ca 520 000 från flyktingländer.	Sista året i analysen: 2023.	• Andel arbetslösa: 8,9 % bland utrikes födda mot 2,3 % bland inrikes födda. • 13 % av utrikes födda står helt utanför arbetsmarknaden (varken arbete eller jobbsökande), mot 3,5 % bland inrikes födda. • 14 % av sysselsatta utrikes födda har för låga inkomster för att räknas som självförsörjande – dubbelt så hög andel som bland inrikes födda. • Andelen arbetslösa är 13 % från flyktingländer, 17 % från fattiga flyktingländer.

Tabell 3. Antal individer i referenspopulationen (20–65 år, exkl. studerande och värnpliktiga) efter utbildningsnivå och kön, 2013–2024. Antal i tusental.

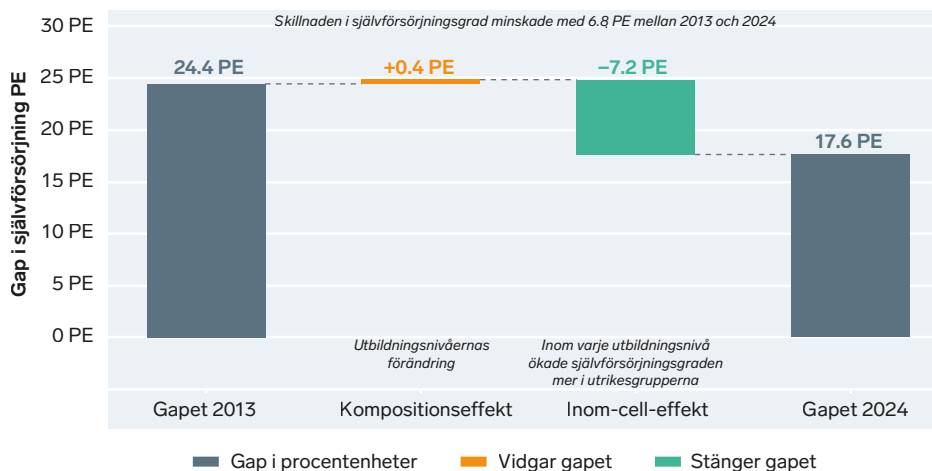
Kön	Utbildning	2024	2023	2022	2021	2020	2019	2018	2017	2016	2015	2014	2013
Man	För-gymnasial	340.5	350.1	358.5	366.9	375.0	384.3	391.6	395.6	396.4	401.7	407.7	417.1
Man	Gymnasial	1 397.5	1 406.0	1 406.4	1 410.8	1 410.5	1 411.4	1 411.7	1 409.9	1 400.9	1 394.1	1 386.8	1 380.6
Man	Kort efter-gymnasial	437.1	432.5	425.9	410.8	406.8	405.1	402.7	395.5	386.3	378.6	371.4	365.5
Man	Lång efter-gymnasial	667.5	656.4	641.9	622.8	607.6	593.0	578.8	561.9	546.5	531.9	520.1	509.6
Man	Uppgift saknas	81.9	81.0	75.6	72.9	71.9	68.2	58.9	54.4	48.6	44.2	41.8	40.5
Man	Totalt	2 924.4	2 926.0	2 908.2	2 884.1	2 871.8	2 862.0	2 843.7	2 817.2	2 778.7	2 750.5	2 727.9	2 713.1
Kvinna	För-gymnasial	229.9	238.3	245.4	253.1	262.3	269.5	274.6	278.1	281.2	286.2	292.6	300.1
Kvinna	Gymnasial	1 055.7	1 069.7	1 080.0	1 095.3	1 112.0	1 128.3	1 143.1	1 154.7	1 161.2	1 167.6	1 173.4	1 180.5
Kvinna	Kort efter-gymnasial	413.2	410.7	406.0	394.5	392.4	392.8	392.4	387.6	383.1	378.0	373.6	369.4
Kvinna	Lång efter-gymnasial	993.5	969.2	942.2	912.0	884.7	859.2	833.5	807.0	780.8	754.9	730.8	707.0
Kvinna	Uppgift saknas	50.1	49.6	47.0	45.8	45.5	42.9	38.7	35.1	32.2	30.2	29.3	29.8
Kvinna	Totalt	2 742.4	2 737.5	2 720.5	2 700.7	2 696.9	2 692.8	2 682.2	2 662.6	2 638.4	2 617.0	2 599.7	2 586.8
Totalt	För-gymnasial	570.4	588.4	603.9	620.0	637.3	653.9	666.2	673.7	677.6	688.0	700.3	717.2
Totalt	Gymnasial	2 453.2	2 475.6	2 486.4	2 506.1	2 522.4	2 539.7	2 554.7	2 564.7	2 562.1	2 561.7	2 560.2	2 561.1
Totalt	Kort efter-gymnasial	850.3	843.2	831.9	805.2	799.2	797.9	795.1	783.1	769.4	756.6	745.0	734.9
Totalt	Lång efter-gymnasial	1 661.0	1 625.6	1 584.1	1 534.8	1 492.3	1 452.3	1 412.3	1 368.8	1 327.3	1 286.8	1 250.9	1 216.6
Totalt	Uppgift saknas	131.9	130.6	122.5	118.7	117.4	111.1	97.6	89.5	80.7	74.4	71.1	70.2
Totalt	Totalt	5 666.8	5 663.5	5 628.8	5 584.8	5 568.7	5 554.8	5 525.9	5 479.8	5 417.1	5 367.5	5 327.5	5 300.0

Tabell 4. Andel av referenspopulationen (%) per utbildningsnivå och kön, 2013–2024. Andelen avser varje grupps andel av total befolkning 20–65 år (exkl. studerande och värnpliktiga) det aktuella året.

[illegible]

Figur 22. Förändringar i sammansättning och inomcellseffekter

Sammansättningseffekter kontra förändringar inom utbildningsnivåer 2013–2024: inrikes och utrikes födda

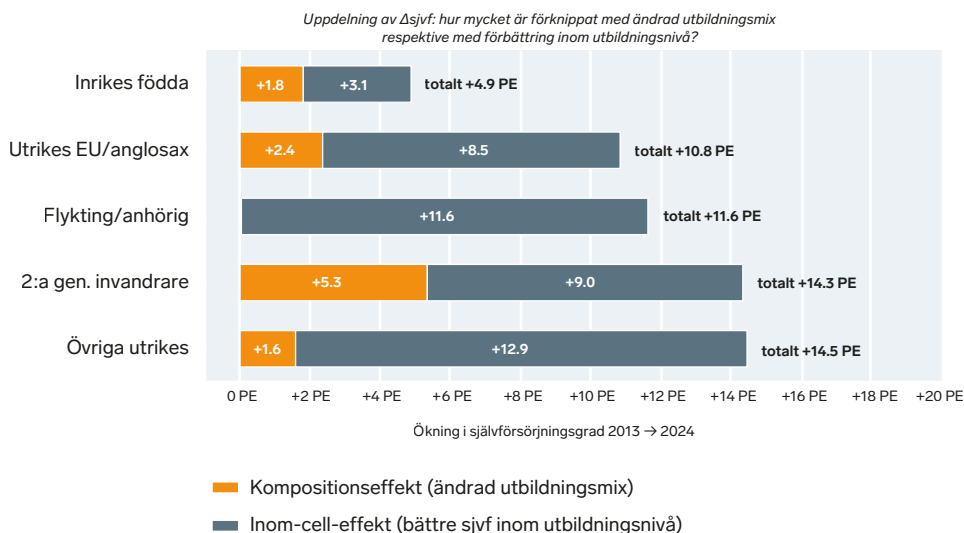

Kommentarer: Kitagawa-dekomposition på riksnivå för inrikesfödda (kat 1+2) och utrikesfödda (kat 3+4+5), helårsindivider 20–65 år (exkl. studerande och värnpliktiga; ej utbildningskategorin okänd).

Källa: SCB 2026a.

Figur 23. Förändringar i sammansättning och inomcellseffekter

Sammansättningseffekter kontra förändringar inom utbildningsnivåer 2013–2024 per härkomstskategori

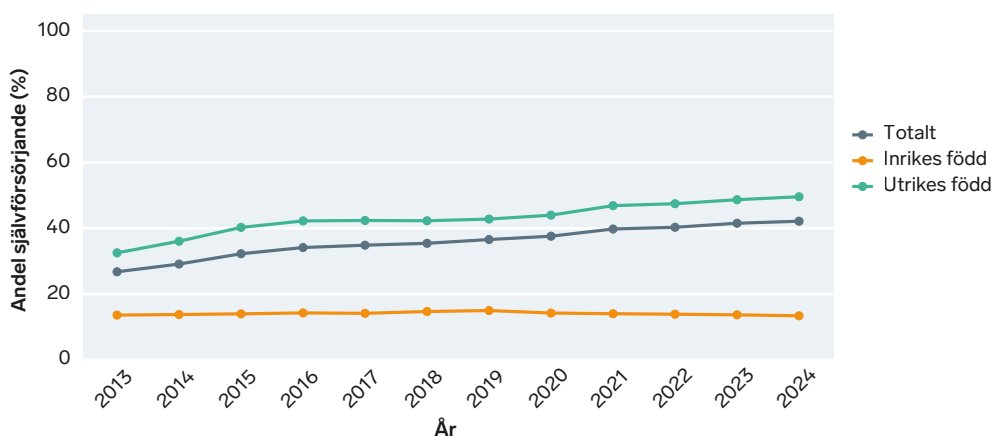
Kommentarer: Kitagawa-dekomposition på riksnivå. Helårsindivider 20–65 år (exkl. studerande och värnpliktiga; ej utbildningskategorin okänd).

Källa: SCB 2026a.

Tabell 5. Andel självförsörjande (%) för Övriga inrikes och Flykting/anhörig efter antal hemmaboende barn under 18 år. Befolkning 20–65 år (exkl. studerande och värnpliktiga).

Härkomst	Antal barn	Medel 2013–2024	2013	2024
Flykting/anhörig	0 barn	51.6	46.6	58.5
Flykting/anhörig	1 barn	53.3	50.1	59.2
Flykting/anhörig	2 barn	54.4	51.1	62.0
Flykting/anhörig	3+ barn	40.1	35.4	50.4
2:a gen. invandrare	0 barn	64.5	55.7	67.1
2:a gen. invandrare	1 barn	61.8	51.4	67.8
2:a gen. invandrare	2 barn	70.1	60.9	77.6
2:a gen. invandrare	3+ barn	62.6	50.6	71.7
Utrikes, EU/anglosax	0 barn	65.3	59.5	68.1
Utrikes, EU/anglosax	1 barn	70.2	62.9	75.1
Utrikes, EU/anglosax	2 barn	74.3	68.1	79.4
Utrikes, EU/anglosax	3+ barn	64.4	56.7	69.9
Inrikes födda	0 barn	78.7	75.5	80.1
Inrikes födda	1 barn	85.2	81.5	87.4
Inrikes födda	2 barn	91.0	88.6	92.7
Inrikes födda	3+ barn	85.9	82.9	87.6
Övriga utrikes	0 barn	58.7	50.2	64.7
Övriga utrikes	1 barn	61.6	52.2	68.0
Övriga utrikes	2 barn	65.6	58.0	70.8
Övriga utrikes	3+ barn	55.6	48.1	61.6

Eftersom gruppen med okänd utbildning skiljer sig från övriga utbildningskategorier behandlar vi den separat. I genomsnitt 2013–24 var andelen självförsörjande i gruppen “Uppgift saknas” 36 procent. Nedbrutet på härkomst var andelen 14 procent för inrikes födda och 43 procent för utrikes födda – en stor skillnad på omkring 29 procentenheter. Skälen till att utbildningsuppgift saknas skiljer sig åt mellan inrikes- och utrikesfödda (se mer under Metod och Data). För inrikes födda handlar det oftast om antingen individer som har gått i anpassad skolform (förut kallad särskola) eller om äldre individer vars utbildning ej har registrerats i moderna register, medan det för utrikes födda ofta rör sig om utbildning förvärvad utomlands som ej gått att klassificera eller för vilken det saknas uppgifter.

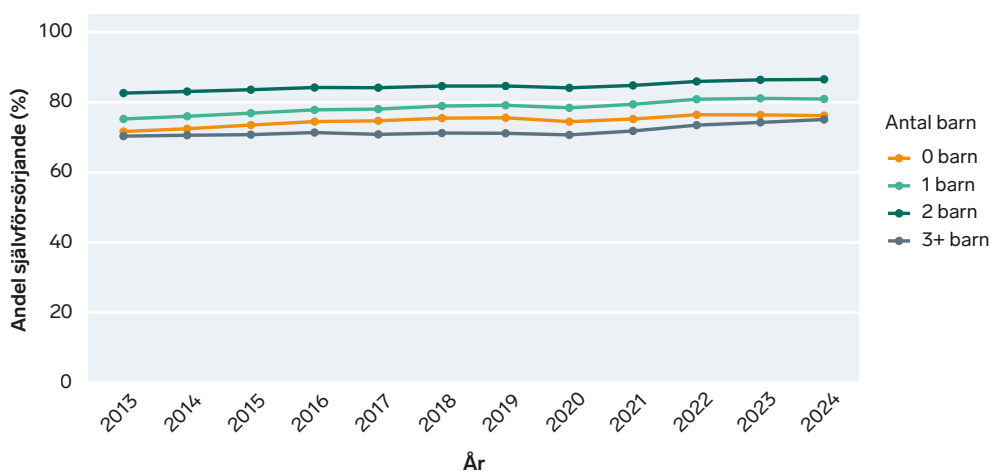
Figur 24. Andel självförsörjande med okänd utbildning per härkomst och år 2013–24

Kommentarer: Helårsindivider 20–65 år, exkl. studerande och värnpliktiga, vars utbildningsnivå inte är registrerad i SCB:s utbildningsregister. Skälen till att utbildningsuppgift saknas skiljer sig åt mellan inrikes och utrikes födda.

Källa: SCB 2026a.

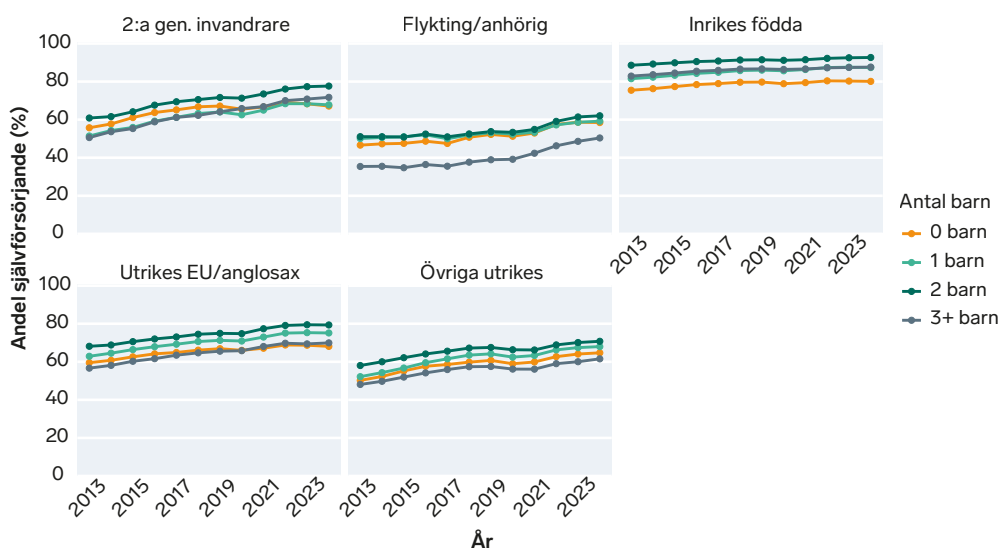
Tabell 6. Sammansättning 2013 och 2024 av grupperna Tid i Sverige x Härkomst x Kön: antal och andel (%) i befolkningen 20–65 år (exklusive studerande och värnpliktiga). Andel avser andelen för alla utrikesfödda personer av samma kön det året.

		2013				2024			
		Män		Kvinnor		Män		Kvinnor	
Tid i Sverige	Härkomst	Antal	Andel	Antal	Andel	Antal	Andel	Antal	Andel
0–3 år	Utrikes, EU/anglosax	18 837	3.8	16 935	3.3	25 950	3.4	19 734	2.7
0–3 år	Flykting/anhörig	11 318	2.3	9 991	2.0	6 623	0.9	7 010	1.0
0–3 år	Övriga utrikes	23 559	4.7	23 927	4.7	26 954	3.5	28 580	4.0
3–6 år	Utrikes, EU/anglosax	22 881	4.6	20 135	3.9	30 015	3.9	25 104	3.5
3–6 år	Flykting/anhörig	15 577	3.1	16 351	3.2	17 182	2.3	13 993	1.9
3–6 år	Övriga utrikes	32 356	6.5	30 504	6.0	33 599	4.4	33 887	4.7
6–10 år	Utrikes, EU/anglosax	21 303	4.3	20 767	4.1	40 261	5.3	33 741	4.7
6–10 år	Flykting/anhörig	24 596	4.9	16 868	3.3	85 932	11.3	54 206	7.5
6–10 år	Övriga utrikes	24 809	5.0	28 674	5.6	35 589	4.7	36 394	5.0
10+ år	Utrikes, EU/anglosax	113 962	22.9	142 083	27.8	167 985	22.0	174 407	24.1
10+ år	Flykting/anhörig	100 752	20.3	81 721	16.0	162 715	21.3	127 639	17.7
10+ år	Övriga utrikes	87 366	17.6	102 484	20.1	130 773	17.1	168 430	23.3

Figur 25. Andel självförsörjande efter antal hemmaboende barn under 18 år, 2013–24

Kommentarer: Helårsindivider 20–65 år, exkl. studerande och värnpliktiga. Linjefärg motsvarar antal hemmaboende barn 0–17 år.

Källa: SCB 2026a.

Figur 26. Andel självförsörjande per antal hemmaboende barn och härkomstgrupp, 2013–24

Kommentarer: Helårsindivider 20–65 år, exkl. studerande och värnpliktiga. Linjefärg motsvarar antal hemmaboende barn 0–17 år; varje panel visar en ursprungskategori.

Källa: SCB 2026a.

Tabell 7. Antal individer (tusental) som inte var självförsörjande startåret och inte heller 1 ... – 11 år tidigare (andel av startårsgruppen inom parentes). De gråmarkerade cellerna indikerar vilka analyser som görs på samtliga kohorter.

Startår	Startåret	– 1	– 2	– 3	– 4	– 5	– 6	– 7	– 8	– 9	– 10	– 11
2024	636.4 (100.0)	520.6 (81.8)	454.7 (71.5)	412.2 (64.8)	380.3 (59.8)	348.8 (54.8)	323.4 (50.8)	302.2 (47.5)	283.3 (44.5)	267.5 (42.0)	252.4 (39.7)	239.1 (37.6)
2023	664.0 (100.0)	543.6 (81.9)	479.9 (72.3)	436.5 (65.7)	395.8 (59.6)	364.0 (54.8)	338.3 (51.0)	315.9 (47.6)	297.3 (44.8)	280.0 (42.2)	264.9 (39.9)	
2022	701.3 (100.0)	580.8 (82.8)	513.4 (73.2)	456.2 (65.1)	414.2 (59.1)	381.9 (54.5)	354.6 (50.6)	332.4 (47.4)	311.9 (44.5)	294.6 (42.0)		
2021	772.2 (100.0)	632.6 (81.9)	538.5 (69.7)	478.9 (62.0)	435.8 (56.4)	401.1 (51.9)	373.9 (48.4)	349.4 (45.3)	329.0 (42.6)			
2020	824.0 (100.0)	647.2 (78.5)	557.2 (67.6)	499.2 (60.6)	454.7 (55.2)	421.0 (51.1)	391.7 (47.5)	367.7 (44.6)				
2019	829.6 (100.0)	666.7 (80.4)	580.1 (69.9)	520.4 (62.7)	477.3 (57.5)	441.4 (53.2)	412.5 (49.7)					
2018	871.3 (100.0)	707.2 (81.2)	614.5 (70.5)	554.4 (63.6)	507.4 (58.2)	471.1 (54.1)						

Tabell 8. Persistens efter kön (startår 2024). Andel av startgruppen per år som kvarstår i ickesjälvförsörjning.

Grupp	2024	2023	2022	2021	2020	2019	2018	2017	2016	2015	2014	2013
Kvinnor	100.0	82.4	72.5	65.9	61.1	56.4	52.5	49.2	46.3	43.8	41.4	39.3
Män	100.0	81.1	70.1	63.4	58.1	52.9	48.7	45.3	42.4	39.9	37.6	35.5

Tabell 9. Persistens efter härkomst (startår 2024). Antal (tusental) med andel av startårsgruppen inom parentes.

Grupp	2024	2023	2022	2021	2020	2019	2018	2017	2016	2015	2014	2013
2:a gen. invandrare	100.0	75.0	61.2	53.0	47.2	41.9	37.6	34.5	31.6	29.2	27.0	25.3
Inrikes födda	100.0	81.0	70.6	63.9	59.0	54.2	50.3	47.1	44.2	41.7	39.2	37.1
Utrikes, EU/anglosax	100.0	84.3	74.9	68.8	64.0	59.1	55.3	51.8	48.9	46.3	44.0	41.7
Flykting/anhörig	100.0	84.7	74.7	67.8	62.6	57.1	52.7	49.0	46.0	43.7	41.7	40.0
Övriga utrikes	100.0	83.0	72.1	65.2	59.9	54.3	49.9	46.3	43.1	40.5	38.1	36.1

Tabell 10. Persistens efter utbildningsnivå (startår 2024). Antal (tusental) med andel av startårsgruppen inom parentes.

Utbildning	2024	2023	2022	2021	2020	2019	2018	2017	2016	2015	2014	2013
Förgymnasial	100.0	89.7	82.9	78.2	74.5	70.6	67.2	64.5	62.0	59.8	57.8	56.0
Gymnasial	100.0	82.3	71.9	65.1	59.8	54.5	50.2	46.7	43.5	40.8	38.2	35.9
Kort eftergymnasial	100.0	75.0	61.5	53.2	47.3	41.8	37.5	33.7	30.5	27.8	25.3	23.1
Lång eftergymnasial	100.0	71.6	57.5	48.7	42.5	36.9	32.5	28.8	25.8	23.2	20.9	18.8
Uppgift saknas	100.0	97.6	95.8	94.6	93.6	92.5	91.7	90.9	90.3	89.7	89.1	88.6

Tabell 11. Persistens efter antal hemmaboende barn (startår 2024). Antal (tusental) med andel av startårsgruppen inom parentes.

Grupp	2024	2023	2022	2021	2020	2019	2018	2017	2016	2015	2014	2013
0 barn	100.0	85.2	76.1	70.0	65.3	60.5	56.6	53.3	50.3	47.8	45.3	43.0
1 barn	100.0	74.0	60.8	53.1	47.5	42.2	38.0	34.5	31.4	29.0	26.8	25.0
2 barn	100.0	69.6	55.0	46.3	40.1	34.8	30.7	27.3	24.6	22.4	20.5	18.9
3+ barn	100.0	75.6	62.1	54.1	48.0	42.4	38.0	34.7	31.7	29.3	27.3	25.7

Tabell 12. Kohortstudie: "Överlevnad" som icke självförsörjande. Antal (tusental) med överlevnadsgrad (%) inom parentes. t = inträdesår i icke-självförsörjning.

Kohort	t (entry)	t+1	t+2	t+3	t+4	t+5
2014	296.3 (100.0)	165.6 (55.9)	108.7 (36.7)	80.3 (27.1)	62.8 (21.2)	52.3 (17.6)
2015	293.4 (100.0)	163.7 (55.8)	110.4 (37.6)	81.1 (27.6)	64.5 (22.0)	55.1 (18.8)
2016	280.5 (100.0)	158.2 (56.4)	105.3 (37.6)	78.8 (28.1)	64.7 (23.1)	54.5 (19.4)
2017	299.7 (100.0)	170.1 (56.8)	115.9 (38.7)	90.0 (30.0)	72.7 (24.3)	59.6 (19.9)
2018	274.0 (100.0)	155.0 (56.6)	109.9 (40.1)	84.1 (30.7)	65.7 (24.0)	54.8 (20.0)
2019	280.6 (100.0)	162.9 (58.0)	111.7 (39.8)	81.1 (28.9)	64.5 (23.0)	54.6 (19.5)

Tabell 13. Hur länge är man ej självförsörjande?

Tidpunkt	Antal	Andel (av startåret)
2014	268 266	100.0
2015	145 912	54.4
2016	93 136	34.7
2017	67 031	25.0
2018	51 224	19.1
2019	41 799	15.6
2020	36 176	13.5
2021	31 963	11.9
2022	28 478	10.6
2023	25 965	9.7
2024	24 119	9.0

www.svensktnaringsliv.se

Storgatan 19, 114 82 Stockholm

Telefon 08-553 430 00

Tryck: Arkitektkopia AB, Bromma, 2026